

Yabaku

Surinam Airways In-flight Magazine

Feb - Apr 2008

Vissen in Suriname
Fishing in Suriname

Domburg

Kabalebo - een paradijs voor sportvissers
Kabalebo - a sportfisher's paradise

MEENEEMEXEMPLAAR /
YOUR FREE COPY

Deliciously Infectious

van der
KING'S

Where the winning never stops!

TROPICANA

Hotel & Casino

***Best Casino
in Town!***

8 Roulette tables
4 Black Jack
1 Three Card Poker
1 Casino Texas Holdem Poker
215 Slot Machines
Sport Betting

***New video
slot machines***

Live entertainment all week!

Tropicana Hotel & Casino Saramaccastraat 17 Tel (597) 520990/1 Fax:(597) 520996

Colofon

Dit in-flight magazine wordt uitgegeven door
This in-flight magazine is published by

SABAKU Feb - Apr 2008

TEKSTEN/TEXT

Desi Truideman
George Orie
Terrence Oosterwolde
Monique Pool
Martin Panday
Team SPRO

FOTO'S/PHOTOGRAPHS

Roy Tjin
Hedwig de la Fuente
Team SPRO
Kabalebo collection

PRODUCTIE/PRODUCTION

Roy Tjin
Rudi Westerborg

VERTALING/TRANSLATION

Jacques Noël
Monique Pool

REDACTIE/EDITOR

George Orie

EINDREDACTIE/FINAL EDITING

SLM Public Relations

VORMGEVING/GRAPHIC DESIGN

Carlito's Design, Amsterdam

ADVERTENTIES/ADVERTISING

Lisa Pantin/SLM PR Dept.
publicrelations@slm.firm.sr
Phone (597) - 465700 ext. 279

AUTEURSRECHT/COPYRIGHT

No part of this magazine may be reproduced, stored in a retrieval system or resold without the prior written consent of the publisher.
SABAKU makes every effort to check all information, but cannot accept any responsibility for errors or omissions.

SPECIALE BRON/ SPECIAL SOURCE

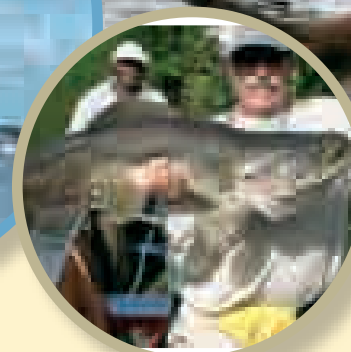
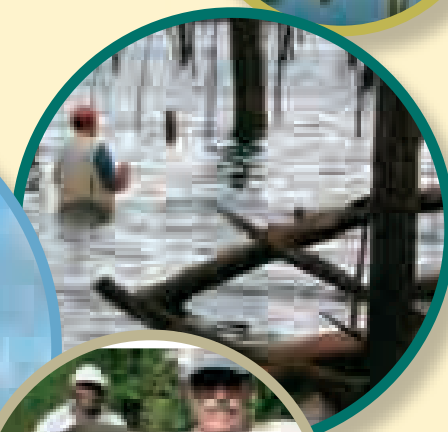
"Slavernij in Suriname"

Inhoud /Contents

Welkom.....	7
Welcome	7
Ontdek Suriname.....	8
Discover Suriname	9
Domburg.....	10
Domburg.....	10
Fly Fishing, meer dan gewoon vissen.....	14
Fly Fishing, more than just ordinary fishing.....	15
Nature Resort Kabalebo.....	20
Nature Resort Kabalebo.....	20
Zwampsvissen vangen, een geliefde bezigheid in Suriname	30
Catching swamp fish, a favorite pastime in Suriname	31
Bevordering Visserij in Suriname	32
Stimulating Fishery in Suriname	33
Vissen in het stuwmeer te Brokopondo	36
Fishing in the Brokopondo artificial lake	37
Een andere dimensie van de sportvisserij.....	38
Another dimension to angling	39
Column: Agenda	22
Column: Agenda	22
Koffieplantage Katwijk	24
Coffee Plantation Katwijk.....	25
Surinam Airways Adressen/Addresses	44
Suriname in feiten.....	48
Facts about Suriname.....	49
Fit tijdens de vlucht	50
Fit while flying.....	50

Cover:
Vissende familie langs de rivier /
Family fishing along the river

De volgende tips van de SLM zullen uw reis veraangename:

FASTEN YOUR SEATBELTS

Maak vóór de start en landing uw stoelriemen vast. Maak ze niet los, zolang het bordje 'fasten seat belts' is verlicht. Uit voorzorg kunt u uw riem de gehele reis losjes omhouden.

ONTSPANNING

Wij kunnen u voorzien van kranten en tijdschriften. Op de mid-Atlantische route (Paramaribo-Amsterdam v.v.) kunt u met uw koptelefoon genieten van films en aangename muziek. Door de atmosfeer in de cabine en het stilzitten kunnen uw voeten opzwellen. Draag daarom ruimzittende schoenen of slippers.

SPECIALE MAALTIJDEN

Gebruikt u op doktersvoorschrift of uit geloofsovertuiging speciale maaltijden, dan serveren wij die graag. Maak uw verzoeken duidelijk kenbaar bij de reservering van uw vlucht.

GEZONDHEID

In het vliegtuig is de lucht droger dan daarbuiten. Drink daarom zoveel mogelijk tijdens een vlucht. Alcohol, koffie en thee onttrekken vocht aan het lichaam, beperk daarom het gebruik. Beweeg (zeker op lange vluchten) zoveel mogelijk. Op pagina 50 staan oefeningen die u in uw stoel kunt doen. De boordapotheek bevat medicijnen voor de meest voorkomende kwalijtes. Gebruikt u medicijnen, neem die dan altijd mee in uw handbagage.

KINDEREN

Reist u met een baby? De steward(ess) maakt graag het flesje klaar. Waarschuw op tijd, dan hoeft uw kleintje niet te wachten. Op de mid-Atlantische route (Paramaribo-Amsterdam v.v.) kunnen wij ook voor babyvoeding en luiers zorgen. Voor grotere kinderen hebben wij op die route speelgoed en boeken beschikbaar. Laat kinderen veel drinken. Geef u borstvoeding, drink dan zelf ook meer dan normaal. Geef de baby eventueel extra (lauw) mineraalwater. Geef uw baby bij start en landing een fopspeen of flesje met drinken, om de druk op de trommelvliezen te verminderen. Een ouder kind geeft u een zuigsnoepje of stukje kauwgum. Zelf kunt u eventueel ook geeuwen of slikken om de druk te verminderen.

ELECTRONISCHE APPARATUUR

In het vliegtuig mag u geen apparaten gebruiken waarin een zender of ontvanger zijn verwerkt. Radio's, mobiele telefoons, laptops en televisies werken namelijk storend op het gevoelige navigatiesysteem van een vliegtuig.

HANDBAGAGE

Iedere passagier mag één (1) stuk handbagage meenemen. Dat moet van een dergelijk formaat zijn dat u het kwijt kunt onder uw stoel. De bergplaatsen boven uw hoofd zijn alleen bestemd voor lichte artikelen, zoals hoeden, mantels, bloemen en andere lichte artikelen. Open de klep voorzichtig, zodat er geen spullen uit vallen.

BAGAGE

Volwassenen en kinderen vanaf 2 jaar mogen tussen Paramaribo en Amsterdam maximaal 25 kilo bagage meenemen in de Tourist Class. In de Business Class geldt een maximum van 35 kg. Op vluchten van en naar de Verenigde Staten geldt een andere regeling. Daar mag elke passagier twee stuks bagage meenemen, met een afmeting van maximaal 158 cm (62 inch) (lengte + breedte + hoogte) en een gewicht van maximaal 22 kg (50 lbs). Heeft u meer bagage, dan moet u bijbetalen. Voorzie zowel de binnen- als buitenkant van uw bagage van adresstickers. Deze hoeven aan de buitenkant niet voor iedereen leesbaar te zijn.

HERBEVESTIGING

Verblijft u ergens langer dan 72 uur, dan moet u tenminste 72 uur vóór vertrek uw gereserveerde door- of terugreis opnieuw bevestigen. Op de vluchten Paramaribo-Amsterdam v.v. is deze regel niet van toepassing. Wenst u een aangepaste maaltijd, rolstoel service of andere bijzondere dienstverlening, dan is het verstandig om dit verzoek opnieuw te bevestigen.

Dank voor uw vertrouwen in Surinam Airways.

The following Surinam Airways tips will make your flight more enjoyable:

FASTEN YOUR SEATBELTS

Before take off and landing, fasten your seatbelts and keep these fastened until the 'fasten seat belt sign' is turned off. As a precaution, you may keep your seatbelt loosely fastened during the entire flight.

RELAXATION

A selection of international newspapers and magazines is available on the mid-Atlantic route (Paramaribo-Amsterdam v.v.). And you can also enjoy music and films via headsets. Because of the cabin pressure and enforced sitting for several hours, your feet may become swollen. Wear, therefore, roomy shoes or slippers.

SPECIAL MEALS

Special meal requests, either because of medical or religious reasons can be fulfilled. Please advise us of this when making flight reservations.

HEALTH

The atmosphere inside the aircraft is dryer than that on the ground, therefore you should drink as much as possible during a flight. Alcohol, coffee and tea however, remove fluids from the body. Use these stimulants as little as possible. Move about as much as possible (especially on longer flights). On page 50 you will find exercises which you can do while sitting in your aircraft seat. The medical dispensary on board contains medicine for the most anticipated minor complaints. If you take medicine regularly, be sure to always place this in your hand baggage.

CHILDREN:

Are you traveling with a baby? The steward(ess) will gladly prepare the baby bottle for you. Please give sufficient advance notice so that your baby does not have to wait. On the mid-Atlantic route (Paramaribo-Amsterdam v.v.) we can also provide baby food and diapers. For older children on this route we have toys and books available. The children must drink a lot. If you are breast-feeding, you should also drink more than normal. Give the baby also, extra tepid mineral water. By take off and landing, give your baby a pacifier or a bottle with liquid to lessen the pressure on the eardrums. Give an older child either candy or chewing gum. For yourself, you may either yawn or swallow to lessen the pressure.

ELECTRONIC APPARATUS

Once you are on board the aircraft you may not use electric equipment with transmitters and receivers. In addition, radios, cellular phones, laptops and televisions disrupt the sensitive navigation system and are not allowed.

HAND LUGGAGE

Every passenger is allowed one (1) piece of carry on hand luggage that fits easily under the aircraft seat. The luggage bins above your head are only intended for light articles such as hats, coats, flowers etc. Open the flap carefully so that items do not fall out.

LUGGAGE

On the route between Paramaribo and Amsterdam, adults and children from the age of two, are allowed a maximum of 25 kilo luggage in Tourist class, and 35 kilo maximum in Business class. Different luggage regulations apply on flights to and from the United States. On this route every passenger is allowed two (2) pieces of luggage with a maximum dimension of 158 cm. (62 in.) (Length + width + height) and a maximum weight of 22 kg (50 lbs). If you have additional luggage then there is an excess baggage fee. Please place address stickers on both the interior and exterior of your luggage. On the exterior, these don't have to be readable for everyone.

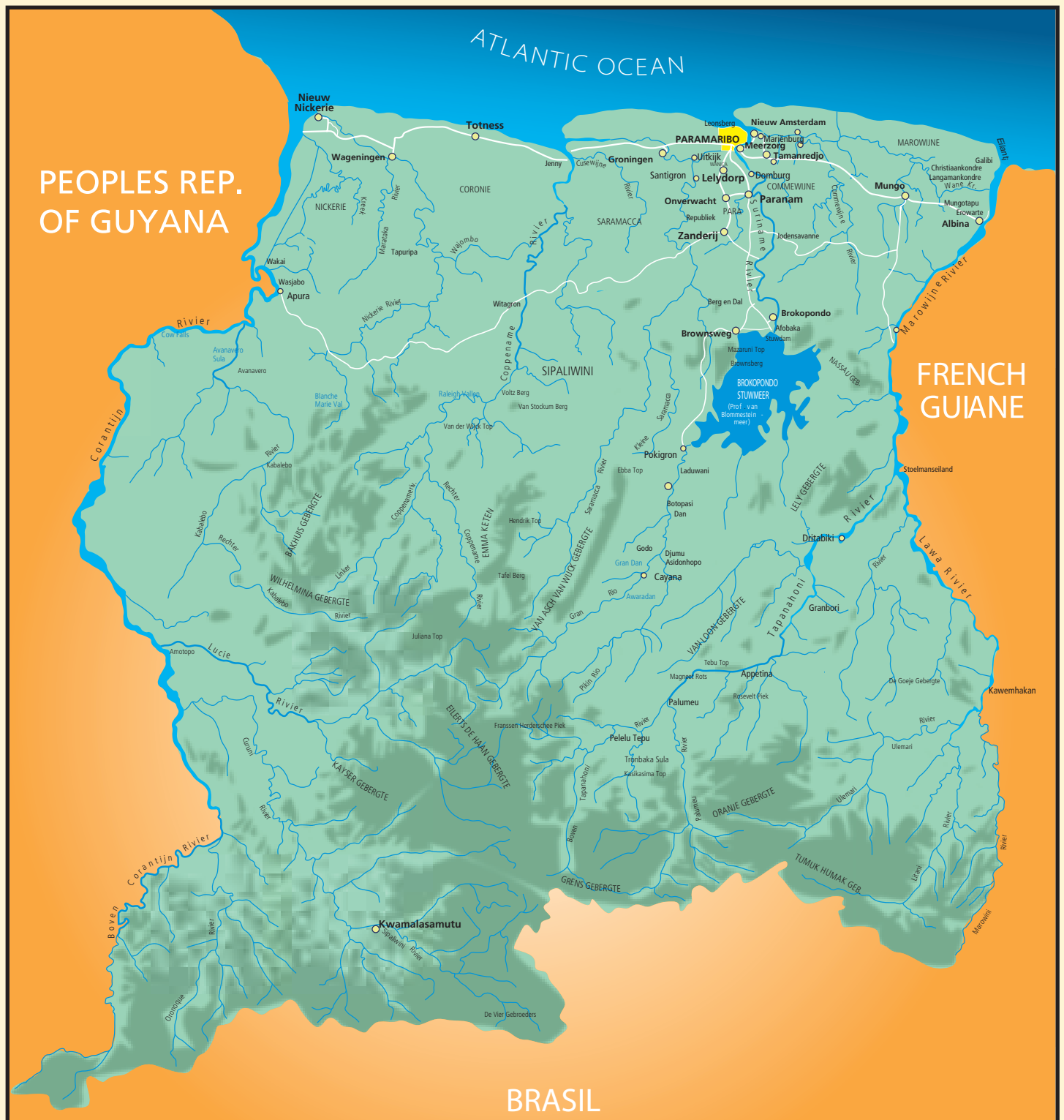
RECONFIRMATION

If you are staying for longer than 72 hours, then at least 72 hours before your departure, you are asked to reconfirm your flight. On flights between Paramaribo and Amsterdam this rule is not applicable. If you require adjusted meals, wheelchair service or other special services, then please place your requests when reconfirming.

We thank you for flying Surinam Airways.

Visit us online at:
www.surinamairways.net

Suriname

Welkom

Suriname is een land van veel rivieren, krekens en zwampen, met een grote diversiteit aan aquatisch leven; in onze wateren komen meer dan 300 soorten vis voor.

Er wordt dan ook flink gevestigd, zowel commercieel als voor de sport.

In de grote droge tijd, tussen augustus en november, wanneer het waterpeil in de zwampen en krekens is gedaald, trekken de hengelaars en massaal erop uit om een visje te verschalken.

De hengelsport wordt het meest beoefend in zwampen en krekens in het bos, waar voornamelijk op kwi- kwi, (*Hoplosternum littorale*) wordt gejaagd. De kwi kwi is een gepantserde catfish. Hij kan tot 20 cm groot worden, maar grotere exemplaren zijn niet zeldzaam. Er zijn twee soorten: soké en platkop. Het vlees kan rood zijn (bij de platkop) of wit of geel bij de soké. Het is een smakelijke vis, bijna geheel zonder graat.

Andere niet te versmaden zwampvissoorten zijn krobia (*aequidens vittatus*), pataka (*hoplias malabaricus*) en walapa (*hoplerythrinus uniraeniatus*), om er enkele te noemen.

In de rivieren wordt op andere soorten vis gejaagd, door een andere categorie hengelaars, die gebruik maken van ander materiaal, ander vistuig, zoals werphengels en dergelijke.

Onder hengelsport wordt in Suriname iets anders verstaan dan in Europa en de VS.

De hengelaar gaat er hier op uit om een maaltje vis te vangen: 'catch and release' is daarbij geen optie.

Dat sportvissers in Suriname hun hobby serieus nemen weet iedereen uit ervaring. Hoeveel ze precies uitgeven aan hengels, pieren (aas), korven (waar de vis levend in wordt gehouden door hem in het water te plaatsen) en wat er al niet meer komt kijken bij het hengelen, is helaas niet bekend. Vast staat wel dat het om flinke bedragen gaat.

Een inventarisatie van de economische waarde van de sportvisserij in Suriname zou wel eens interessante cijfers kunnen opleveren, als daarbij in aanmerking wordt genomen dat de piek in het hengelseizoen leidt tot tijdelijke 'werkgelegenheid' voor een groot aantal mensen.

Recent onderzoek in Nederland heeft uitgewezen dat sportvissers daar samen op jaarbasis 725 miljoen euro aan hun hobby uitgeven. Dat bedrag is hoger dan de jaarlijkse omzet van de commerciële visvangst in Nederland, die in 2002 niet verder kwam dan 400 miljoen!

Voor u, sportvissers uit Europa en de VS, is Suriname een waar paradijs.

De binnenlandbewoners zullen u met plezier brengen naar de beste locaties in rivieren en het stuwmeer waar u naar hartelust grote exotische vissen aan de haak kunt slaan, zoals red tail catfish, tukunari, anjumara, trapun, kumalu, morocco. U zult gauw ervaren dat Surinaamse vissen net zo exotisch smaken als ze eruit zien.

Maar pas op, deze roofvissen zijn echte vechters die zich niet gemakkelijk gewonnen geven.

Welcome

Suriname is a country of countless rivers, creeks and swamps, with a great diversity of aquatic life; more than 300 species of fish abound in our waters.

Therefore there is a considerable amount of fishing, commercially as well as for sport.

In the great dry season, between August and November, when the water level has dropped in the swamps and creeks, the anglers set out in large numbers to catch a fish.

Angling is practiced most in swamps and creeks in the forest, where kwi-kwi (*Hoplosternum littorale*) is mostly sought after. The kwi-kwi is an armored catfish. It can grow up to 20 cm, but larger specimens are not uncommon. There are two species: soke and flathead. The meat can be red (for the flathead) and white or yellow for the soké. It is a delicious fish, almost entirely without bones. Other swamp fish not to be sneezed at are Krobia (*aequidens vittatus*), Pataka (*hoplias malabaricus*) and Walapa (*hoplerythrinus uniraeniatus*), to name just a few. On rivers other fish are pursued, by a different category of anglers that use different bait, other fishing tackle, like casting rods and such like. Angling in Suriname means something else than in Europe or the U.S. Here the angler sets out to catch a meal of fish: 'catch and release' is simply not an option.

Everybody knows from experience that sport fisherman in Suriname take their hobby very seriously. How much they spend on rods, earthworms (bait), wicker baskets (where the fish is kept alive by placing them in the water) and all the other implements needed for fishing, is not known unfortunately. It is a fact though that quite large amounts are involved. An inventory of the economical value of sport fishing in Suriname could very well produce some interesting figures, if one takes into account the fact that the peak in the fishing season produces temporary 'employment' for a large number of people.

A recent investigation in Holland has revealed that fisherman spent collectively 725 million euro on their hobby on a yearly basis. This amount is higher than the yearly turnover of commercial fishing in the Netherlands that only amounted to 400 million!

For you, sport fisherman from Europe or the U.S., Suriname is a real paradise. The habitants of the interior will gladly take you to the best locations in rivers and the artificial lake where you can catch to your heart's content big exotic fish like red tail catfish, tukunari, anjumara, trapun, kumalu, morocco. You will discover quickly that Surinamese fish taste as exotic as they look.

But be careful, these predator fish are real fighters that can pull you easily into the water.

Henk D. Jessurun

Ontdek Suriname

Avontuur en vakantie gaan vaak samen. Het is maar net waar je op vakantie heen wilt. Boek, als avontuur je trekt, een reis naar een vakantiebestemming waar je weet dat avontuur op je wacht.

Combineer het aangename, de vakantie, met het nuttige... de ontmoeting met wellicht vreemde culturen.

Droom van ontspanning en tijd voor jezelf.

Een reis van duizenden kilometers begint met een eerste stap: de stap aan boord van het SLM vliegtuig dat je naar je bestemming voert... Suriname, het kloppend hart vande Amazone.

Flora en fauna zullen je verbaasd doen staan over de wonderen van de natuur.

Gastvrijheid is in Suriname zowat een nationalesport. Ervaar de betekenis van een gastvrij onthaal.

Haast betekent in Suriname niet 'geen tijd hebben voor een ander'. Integendeel.

Idyllische plekjes zijn vooral in de districten, waar, in lang vervlogen tijden, plantages hebben gebloeid, makkelijk te vinden.

Jovialiteit is voor iedere Surinamer een tweede natuur. Je zult je als gast dan ook heel gauw 'thuis' voelen.

Kunst kijken in Suriname is een belevenis. Bouwkunst, houtsnijwerk, beeldende kunst en schilderkunst.

Land van water is de betekenis van het oud Indiaans woord Guaiana, waar Suriname deel van uitmaakt.

Muziek, zang en dans zijn een trits. De Surinaamse muziek wordt gekenmerkt door een grote verscheidenheid in toon en in ritme, waar onmiskenbaar tonen in door klinken die hun oorsprong hebben in Afrika, Azië en Europa. Geen nood; laat je meeslepen, gooi gerust de beentjes los.

Natuurlijke grenzen markeren het Surinaams territorium, met in het oosten Frans-Guyana, Guyana in het westen, Brazilië in het zuiden en in het noorden de Atlantische Oceaan.

Openlucht recreatie is in Suriname precies wat daarmee bedoeld wordt. Het klimaat leent zich daar ook voor en er zijn mogelijkheden te over.

Palmenstranden zul je in Suriname niet vinden. Behalve dan bij Galibi, een Indiaans dorp aan de monding van de Marowijnerivier. Op ongeveer een uur gaans van dit dorp ligt het unieke natuurreservaat Babunsanti waar jaarlijks tussen februari en augustus duizenden reuzenzeeschildpadden op de ongerepte zandstranden hun eieren komen leggen.

Quarteronen, halfbloeden in Latijns-Amerika, van wie één van de grootouders van een ander ras is, kom je in Suriname overal tegen. Maar...you'll see friends shaking hands, say how do you do, and you'll think to yourself "what a wonderful world." En dat is het ook.

Reserveer een package tour bij een van de lokale touroperators.

Sap van exotische Surinaamse vruchten zullen niet alleen je dorst lessen maar daarenboven je dagelijkse behoefte dekken aan vitamines.

Tongstrelende gerechten uit de zeer gevarieerde Surinaamse cuisine zullen je waardering voor a taste of Suriname verder verhogen.

Uniek in de wereld zijn de naast elkaar gelegen moskee en joodse synagoge in het centrum van Paramaribo.

Vredraagzaamheid en respect voor elkaar, elkaars cultuur, elkaars geloof, elkaars politieke overtuiging zijn wezenskenmerken van de multi-etnische, samenleving van Suriname.

Watervallen als de Raleighvallen, Wonotobo en Blanche Marie waar je een verkwikkende douche kan nemen na een dag door het regenwoud te hebben gelopen.

Xenofilie, de welgezindheid jegens buitenlanders en vreemdelingen, is de Surinamers niet vreemd. En dat zul je al heel gauw merken.

Yin en yang moeten na je vakantie in Suriname in evenwicht zijn. Yang (het mannelijke, actieve, scheppende, lichte) en Yin (het vrouwelijke, passieve, ontvangende, donkere), wordt de beheersing van alle natuurlijke processen toegedacht door de principes van de 'vijf elementen': water, aarde, hout, metaal en vuur.

Zeden en gewoonten zullen misschien een beetje vreemd aandoen, maar treedt ze onbevangen en zonder vooroordeel tegemoet. Houd in gedachten dat wie verre reizen doet, vreemde volken ontmoet.

Discover Suriname

Adventure and vacation often go hand in hand. It is only a question of where you want to spend it. Book a flight, if adventure appeals to you, to a vacation destination where adventure awaits you.

Combine pleasure, the vacation, with the useful...meeting strange cultures most probably.

Dream about relaxation and time for yourself.

Embark on a journey by taking the first step: boarding an SLM flight for a trip to Suriname, beating heart of the Amazon.

Flora and Fauna will make you stand in awe of the wonders of nature.

Generosity is almost a national sport in Suriname. Experience the meaning of a warm welcome.

Haste in Suriname does not mean "not having time for one another".

Idyllic spots are easy to find, especially in the country, where in days long gone, plantations flourished.

Joviality is second nature to every Surinamer. As a guest you will "feel at home".

Knowing art in Suriname is an experience. Architecture, woodcarving, visual arts and painting can be admired in Paramaribo.

Land of water is the meaning of the old Indian word Guaiana, of which Suriname is a part.

Music song and dance are a trio. The Surinamese music is characterized by a great variety in tone and rhythm, with unmistakable African, European and Asian accents. Allow yourself to be swept away, hit the dance floor.

Natural borders delimit the Surinamese territory, French-Guyana in the east, Guyana in the west, Brazil in the South and the Atlantic Ocean in the north.

Open air recreation in Suriname is exactly what is meant. The climate lends itself to it and the possibilities are endless.

Palm beaches you will not find in Suriname. Except for Galibi, an Indian village at the Marowijne estuary. About an hour's walk from this village is the unique nature reserve Babunsanti where every year between February and August thousands of giant sea turtles come lay their eggs on the pristine beaches.

Quadrants, half-casts in Latin America you will meet everywhere in Suriname. But... "you'll see friends shaking hands, say how do you do, and you'll think to yourself, what a wonderful world".

Reserve a package tour with one of the local tour operators.

Suriname juice from exotic fruits will not only quench your thirst but supply you with the daily requirements of vitamins.

Tidbits or five course pleasing-to-the-palate-meals from the very diversified Surinamese cuisine will increase your appreciation for a taste of Suriname even more.

Unique in the world are the mosque and Jewish synagogue standing next to each other in the center of Paramaribo.

Value tolerance and respect for each other, each other's religion, each other's political convictions are essential features of the multiethnic society in Suriname.

Waterfalls like the Raleigh Falls, Wonotobo and Blanche Marie where you can take an invigorating shower after a day of walking the soles of your shoes in the rain forest.

Xenophilia or being well-disposed towards foreigners. Something Surinamers are familiar with. And you will notice very quickly.

Yin and Yang must be in equilibrium after your holiday in Suriname. Yang (the male, active, creative, light) and Yin (the female, passive, receiving, dark), becomes the control of all natural processes intended by the principles of and the "five elements": water, earth, wood, metal and fire.

Zestful usage of customs and traditions might appear strange but approach them without inhibitions and prejudice. Remember that you encounter strange people on far-away journeys.

Sabaku

Sabaku, zo heet dit in-flightmagazine van de SLM. Je spreekt het uit als 'sabbakoe', met de klemtoon op de laatste lettergreep. Sabaku is het Surinaamse woord voor reiger.

In Suriname leven achttien soorten reigers, waarvan er vier 'sabaku' worden genoemd. Deze kleine, sierlijke vogels zijn uitgerust met lange poten en een lange, krachtige snavel. De verschillende soorten leven vaak met elkaar samen.

Bij zonsopkomst verlaten de sabaku's collectief de gemeenschappelijke slaapverblijven in de mangrovebossen langs de rivier. Een kolonie vliegende reigers biedt een indrukwekkende aanblik. Aan het eind van de dag keren de vogels opnieuw in groepen terug naar hun onderkomens voor de nacht. Het wit van hun veren steekt dan mooi af tegen het roze of purper van de avondhemel.

Sabaku's zijn sociale vogels: ze slapen en broeden gemeenschappelijk. In Paramaribo vinden we een broedkolonie en slaapplek van sabaku's langs de Surinamerivier aan de monding van de Van Sommelsdijckskreek.

"SABAKU" is the name of SLM's in-flight magazine. It is pronounced as "SA-BA-KOO" with the emphasis on the last syllable. Sabaku is the Suriname word for the snowy egrets (and some other species of egrets). Snowy egrets are small, graceful, long-legged birds with a long, pointed, powerful bill.

Sabakus are social birds. In Suriname, tens of thousands of sabakus breed and roost communally in the mangrove forests along the Atlantic coast. At sunrise, the birds leave the communal roost and nesting sites within a short period of time. The stream of sabakus flying to their feedings grounds forms an impressive spectacle. At dusk, they return again in flocks to spend the night in the mangroves. The white wings of the sabakus then form a startling contrast with the pink or purple colour of the early evening sky.

In Paramaribo, a breeding colony and nocturnal roost of sabakus, among which several snowy egrets, is found in the mangroves bordering the Suriname River at the mouth of the Van Sommelsdijckskreek.

Domburg

Desi Truideman

Domburg bekend om zwemmarathon, White Beach en Javaanse lekkernijen

Domburg geniet veel bekendheid door de jaarlijkse zwemmarathon die daar van start gaat. Honderden zwemmers nemen deel aan dit zwemspektakel dat als eindpunt heeft Paramaribo aan de Waterkant. Domburg is een rustig woongebied in het district Wanica ten zuiden van Paramaribo en telt ongeveer 5.300 inwoners. Er wonen voornamelijk Surinamers van javaanse en hindostaanse komaf, creolen en indianen. Domburg was vroeger de zetel van de districtscommissaris van het toenmalige district Boven-Suriname. De ouderen zullen zich ongetwijfeld nog het prachtige Commissariaat herinneren.

Domburg is known for the swim marathon, White Beach and Javanese delicacies

Domburg enjoys quite a reputation owing to the swim marathon that starts there. Hundreds of swimmers participate in this event that finishes in Paramaribo at the “Waterkant”. Domburg is a quiet residential area in the district Wanica, south of Paramaribo and has about 5,300 inhabitants. It is mainly inhabited by Surinamese of Javanese and Indian descent, creoles and Amerindians. Formerly, Domburg was the seat of the district commissioner of the then Boven-Suriname district. The elderly will undoubtedly remember the exquisite commissioner’s office.

De eerste vermelding van het bestaan van de voormalige suikerplantage Domburg was in 1737. Eigenaar was de Fransman Pierre Thourron. Gouverneur van Sypestyn richtte te Domburg(1880) de eerste zogenaamde vestigingsplaatsen voor kleinlandbouwers in, waar de ex-slaven onder goede voorwaarden eigen grond konden verkrijgen. De plantagegrond van Domburg

werd verkaveld in arealen van 1,5 hectaren. Tevens werden er een aantal accommodaties gebouwd, waaronder een markt, een school en een bestuurscentrum. In de praktijk bleek echter dat de ex-slaven toch in grote getale naar de stad trokken. Het systeem van vestigingsplaatsen bleek later een groot succes bij brits-indische en javaanse contractanten.

Toen de Suralco (Suriname Aluminum Company) een aanvang maakte met haar activiteiten te Paranam, werden ook arbeiders per bus vervoerd naar Domburg vanwaar zij met de boot verder reisden naar Paranam. Een landverbinding met Paranam was er toen nog niet.

Domburg is vanuit Paramaribo zowel via de Surinamerivier als via de weg te bereiken. Men komt er via de Martin Luther Kingweg, in de volksmond de "Highway" genoemd. Velen verkiezen evenwel om naar Domburg te rijden via de Sir Winston Churchillweg, die in de jaren 30 werd aangelegd. Aan deze weg, die jaren in een deplorabele staat verkeerde maar nu is gerehabiliteerd, hebben zich de afgelopen jaren belangrijke bedrijven gevestigd waaronder de cementfabriek Vensur en de raffinerij van Staatsolie.

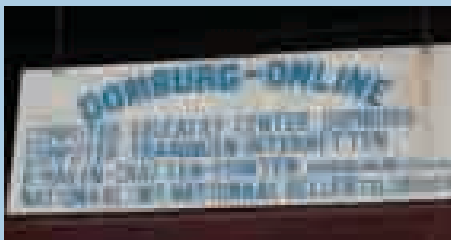
Aan de rivier dicht bij het centrum is een kade waar zeilboten kunnen aanmeren. Langs de rivier komt men prachtige buitenhuizen van mensen uit Paramaribo tegen. Rond de aanmeerplaats te Domburg is een klein centrum ontstaan waar javaanse warungs etenswaar en andere lekkernijen verkopen. Veel mensen uit Paramaribo rijden in de weekeinden naar Domburg om in dit centrum langs de Surinamerivier te verpozen en te genieten van

deze javaanse lekkernijen.

Ook bezoeken velen het zwem- en recreatieoord White Beach. Hier worden gedurende het gehele jaar verschillende festiviteiten georganiseerd. White Beach mag zich verheugen in een toenemende belangstelling van bezoekers, niet alleen uit Paramaribo, maar zeker ook van toeristen.

In het centrum van Domburg treft men verschillende overheidsdiensten, een politiepost, een medisch centrum en lagere scholen. Ook heeft Domburg een goed sportveld, dat de thuisbasis is voor de bekende voetbalvereniging Boxel. Eenmaal per jaar zijn de blikken van sportminnend Suriname gericht op Domburg wanneer de 18 kilometers lange zwemmarahton naar Paramaribo wordt ondernomen.

Sponsor van dit populaire sportevenement, waaraan veel jeugdigen participeren, is de NV Staatsolie Maatschappij Suriname.

Iets ten zuiden van Domburg lag vroeger de koffie- en katoenplantage Waterland. Ooit was dit een van de grootste plantages van Suriname, prachtig gelegen aan de Surinamerivier. Een gedeelte van deze plantage is getransformeerd tot een fraai vakantiepark met een aantal comfortabele plantagehuisjes.

Het pittoreske Domburg is ontdekt door zeezeilers, die het in steeds grotere aantallen aandoen om na een inspannende tocht over de Atlantische Oceaan daar ligplaats te kiezen. Om bij te komen en zich voor te bereiden op de volgende tocht over de oceaan, op weg naar andere bestemmingen. Er zijn plannen om er een drijvend hotel neer te zetten, waarmee de functie van Domburg als springplank naar andere oorden in de regio een andere dimensie krijgt. Een bezoek aan deze jachthaven in wording is zeker de moeite waard. ➤

The existence of the former sugar plantation Domburg was first mentioned in 1737. The Frenchman Pierre Thouron was the owner. Governor van Sypenstyn arranged in Domburg (1880) the first so-called settlement areas for small scale farmers, where ex slaves were able to obtain a plot under favorable conditions. The Domburg plantation area was partitioned into 1.5 hectare areas. A number of facilities like a market, a school and an administrative center were built as well. In actual practice it appeared however that the ex slaves migrated to the city in large numbers. Later it appeared that the system of settlement areas was a resounding success with the British East Indian and Javanese contractors.

When the Suralco (Suriname Aluminum Company) started its activities at Paranam, workers were transported by bus to Domburg where they continued by boat to Paranam. There was no connection over land to Paranam at the time.

From Paramaribo, Domburg is accessible via the Suriname River as well as by road. One gets there via the Martin Luther King road, popularly called the Highway. Many choose to travel to Domburg via the Sir Winston Churchill road that was constructed in the thirties. Along this road, which was recently conditioned after being in a state of disrepair for years, major companies like the cement plant Vensur and the Staatsolie refinery have set up businesses. Sailing boats can moor alongside the quay, close to the center. Around this mooring area a small center originated where Javanese sell food and other delicacies. Along the river, people from Paramaribo have built magnificent country houses. During weekends people from Paramaribo drive to Domburg to relax along the Suriname River and enjoy the Javanese delicacies.

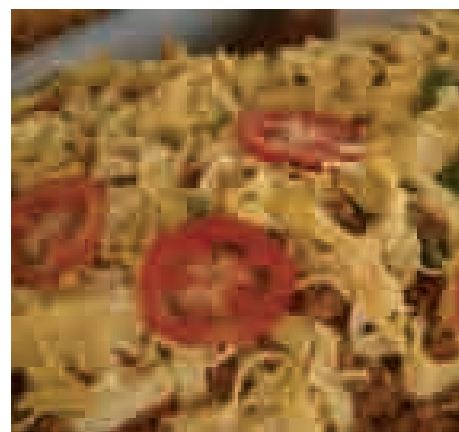

Many visit the swimming- and recreation resort White Beach as well. Many different festivities are organized here throughout the year. White Beach can rejoice in a growing interest from visitors, not only from Paramaribo but certainly from tourists as well.

In the center of Domburg there are several government services, a police station, a medical center and primary schools. Domburg has a good soccer field, home to the well-known soccer club Boxel. Once a year all eyes of sport loving Suriname are focused on Domburg when the 18 kilometer long swim marathon to Paramaribo is attempted. Sponsor of this popular event, attended by many youngsters, is the State Oil Company of Suriname.

The former coffee and cotton plantation Waterland was situated somewhat south of Domburg. It used to be one of the largest plantations in Suriname, beautifully located on the Suriname River. Part of this plantation has been transformed into a lovely vacation park with a number of comfortable plantation houses.

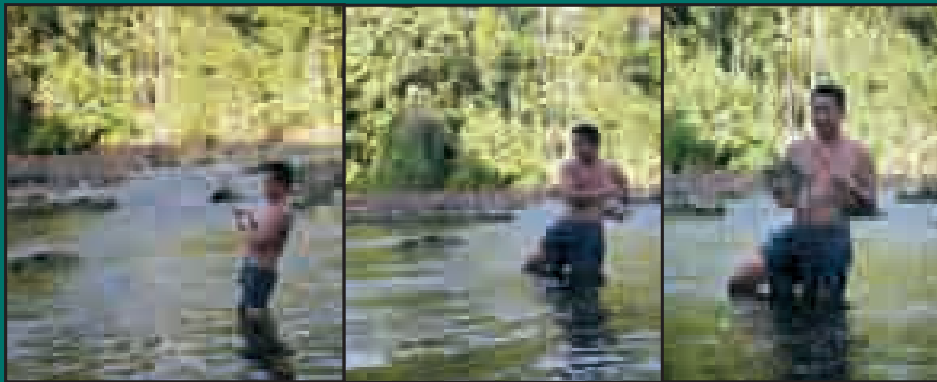
Scenic Domburg was discovered by sailors which make it increasingly their port of call after a strenuous journey across the Atlantic Ocean. They can recover here and prepare for the next trip across the ocean, to set off to other destinations. There are plans to erect a floating hotel whereby the function of Domburg as a stepping stone to other resorts in the region acquires another dimension. A visit to this marina in the making is certainly worth your while. 🏹

Terence Oosterwolde

Fly Fishing, meer dan gewoon vissen

Je ziet ze wel eens vaker lang de weg. Ze staan er bij pas afgegraven trenzen. Soms in hun eentje, soms wel met hun hele gezin. Langs de Oost-Westverbinding vormen ze het dagelijks beeld: hengelaars. Maar diep in de ongerepte oerwouden van Suriname zijn ze ook te vinden en daar gaan ze geavanceerder te werk. En voor hen die kabeltelevisie hebben, ze doen je denken aan het programma *Outdoors* op *ESPN*. Het zijn die hengelaars, die niet op de kleine, normale

vis uit zijn, maar op pronkstukken. Arthur Tjin weet daar alles over. Want verzot hengelaar als hij is, trekt hij er soms wel twee keer per jaar voor enkele dagen op uit met een select gezelschap om diep in het Surinaamse oerwoud te *fly fishen* (vliegvisser). Een dure hobby, die echter een bijzondere dimensie aan het vissen of hengelen toevoegt, als je hem zo hoort vertellen. Maar er sluipt ook een gevaar. Hoewel *vliegvisser* steeds populairder wordt, blijft Tjin er-

bij dat het kleinschalig moet blijven. “Anders wordt het *ecoterrorisme* in plaats van ecotourisme”, waarschuwt hij. “Het is geen massaproduct, maar wel een *specialty*. Het respect voor de natuur moet op een hoger niveau gebracht worden, zodat ook de andere mensen dat kunnen zien en ervaren.”

Het *vliegvisser* is door Amerikanen in Suriname geïntroduceerd. De eerste signalen over deze sport dateren uit de periode van de Romeinen en uit de vroege Chinese geschiedenis. Het ‘moderne’ vliegvisser begon in de Middeleeuwen en werd ontwikkeld in Schotland en het noorden van Engeland waar de techniek werd gebruikt voor het vissen in snel stromende, rotsige rivieren. In de tweede helft van de negentiende eeuw werd de techniek in Engeland verder ontwikkeld.

Tjin beschrijft *vliegvisser* eenvoudig als het bijna gebruiken van de hengel als zweep, waarbij je heel schuwe vissen moet benaderen op een delicate manier. “Je moet je vlieg presenteren aan de vis, zodat die daarin bijt.” Er is duidelijk verschil met zwampvissen waar Tjin ook aangedaan heeft. “Maar beide hebben

Fly Fishing, more than just ordinary fishing

You will see them more often than not alongside the road. They are standing close to freshly dug trenches. Sometimes alone, but sometimes accompanied by the whole family. Along the East-West connection the fishermen make up the daily scene.

But deep in the virgin forests of Suriname they are to be found as well and operate more sophisticatedly there. For those that have cable television, they remind you of the Outdoors program on ESPN. It is those fishermen that are not out for the small, normal fish but the showpieces.

Arthur Tjin knows everything about the subject. Being the avid fisherman that he is, he sometimes sets out twice a year for a couple of days with a select company to go fly fishing deep in the Surinamese jungle. It is an expensive hobby that adds however a special dimension to fishing, according to his stories.

But danger is lurking as well. Although fly fishing is becoming more popular by the day, Tjin insists it should remain on a small scale.

“Otherwise it becomes “ecoterrorism” instead of ecotourism”, he warns. It is no mass product but a specialty all right. Respect for the environment has to be raised to a higher level, to enable people to see and experience it.

Fly fishing was introduced in Suriname by the Americans. The first signs about this sport date back to the Roman era and to the early Chinese history. ‘Modern’ fly fishing started in the Middle Ages and was developed in Scotland and Northern England where the technique was used

for fishing in fast flowing bouldery rivers. In the second half of the nineteenth century the technique was further developed in England.

Tjin describes fly fishing simply as using your rod almost like a whip, whereby you must approach shy fish in a delicate manner. “You have to present your fly to the fish, so he bites in it.”

There is a world of difference with swamp fishing, which Tjin has practiced as well. “But both have their charms”, he says. “You do swamp fishing differently, the challenges are different, the fish bites differently, you fish with worms and a float. With fly fishing it is a matter of “investigating”. You have to spot the fish. Fly fishing is much more active than swamp fishing: you look where the fish are; you observe ripples in the water and try to catch them. He gets his kicks in fly fishing from the presentation, the strike and the fight, not the score. The strike, hauling in the fish and being able to release it again. “The fish that you do like and think that it should end in the pot, you do not forget, you keep it.”

Vliegvissern

Fly Fishing of vliegvissern in het Nederlands wordt gezien als een bijzondere manier van vissen die wordt gebruikt voor het vangen van forel, zalm, snoek, baars en karper in zoetwater en verschillende zoutwatervissen. Overall ter wereld, kan er gevestigd worden met de vliegvisstechniek ongeacht het seizoen. Bij fly fishing wordt gebruikgemaakt van een lange en lichte hengel (gemaakt van carbon in plaats van hout en bamboe zoals vroeger) om het kunstaas te werpen. De lijn is zwaarder dan de lijn die wordt gebruikt bij het vissen met een vaste stok of een werphengel. Vroeger werden normale vishengels gebruikt voor het vliegvissern.

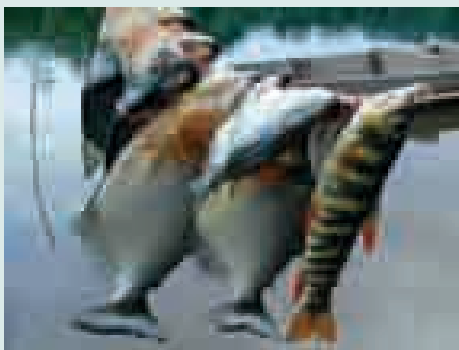
Ook het aas verschilt. De vis wordt bij vliegvissern gevangen door met de hand gemaakte vliegen (vandaar de term vliegvissern). De kunstvlieg bestaat veelal uit veren en haar van verschillende dieren, maar ook uit verschillende niet natuurlijke materialen als kralen en spiegeltjes. Het wordt met draad aan de haak gebonden, waarbij de kunst is het geheel zodanig te binden dat het uiteindelijk gaat lijken op een echte vlieg (wat het aantrekkelijk maakt voor de vis).

Er zijn droge en natte vliegen, waarbij de droge vliegen op het wateroppervlak drijven en de natte onder water worden gebruikt. Droge vliegen zijn onder meer libellen, sprinkhanen en muggen, terwijl bij natte vliegen er gebruikgemaakt kan worden van een grote variëteit aan insecten en zelfs visjes.

Een indeling maken van de categorieën vliegen zou een onbegonnen zaak zijn. Als maatstaf wordt echter gehanteerd de indeling van de firma Farlows of London, die sinds 1840 kunstaas verkoopt. De categorieën zijn Dries, Lures, Nymphs, Pike Flies, Salmon Flies, Seatrout Flies, Steelhead Flies, West en Saltwater, die elk weer subcategorieën hebben. De vliegjes worden in verschillende gewichten gemaakt: one weight tot fifteen weight.

Het wereldrecord vliegvissern staat sinds 17 mei 2006 op naam van Martin Arostegui, die in maart van dat jaar een citroenhaai van 174 kilo ving in Key West Florida. Arostegui vocht langer dan een uur om de vis binnen te halen en zette die weer levend terug.

(Bronnen: Wikipedia, Vliegvis.nl en vistips.nl)

hun charmes”, zegt hij. “Zwampvissern doe je op een andere manier, de uitdagingen zijn anders, die vis bijt anders, je vist met pieren en een dobber. Bij het vliegvissern is *speuren* aan de orde. Je moet de visser ‘spotten’. *Vliegvissern* is veel actiever dan zwampvissern: je kijkt waar de visser zijn, je kijkt naar rimpels in het water en probeert ze dan te vangen.”

De *kick* voor hem bij het vliegvissern is het presenteren, het *aanslaan* en die *fight*. Niet de score. Het aanslaan (strike), de vis naar binnenbrengen en weer kunnen *vrijlaten*. De vis die je wel mooi vindt en denkt dat die in de pot moet, die vergeet je niet. Die houd je wel.”

Vangen en vrijlaten

Tjin zegt dat door de jaren heen het karakter van (vlieg)vissern is gaan veranderen. “Vroeger was het anders. Toen was het meer een kwestie van prestige (‘ik heb zoveel gevangen’). Het competitie-element zat er in. Er werd veel gevestigd, waarbij niet gedacht werd aan *‘behouden’*. Tegenwoordig is het ‘vangen, wegen, meten en *vrijlaten*’, het zogenoemde *‘Catch and Release’*-principe in zwang. De voornaamste reden daarvoor is “behoud van de natuur”. “Je eet wat je nodig hebt, de rest laat je weer los.” Er wordt ook naar de grootte gekeken: als de vis ondermaats is, moet hij losgelaten worden.

De ommekeer in denkwijze in Suriname is gevoed door de Stichting Vrienden van Kaiser (SVVK), waar Tjin de voorzitter van is. De stichting heeft het beheer over de opstallen van de Kaiser Airstrip en moet zorgen voor onderhoud van het vliegveld. Het gaat om het uiterst zuidelijk deel van het *Centraal Suriname Natuurreservaat*, dat toegankelijk is met het vliegtuig. “De SVVK is trendsetter geweest van een andere denkwijze. Wij zijn begonnen met het limieten van de visvangst en tegenwoordig propaganderen wij veel meer het *catch and release* principe.

Ook in het Kabalebo Resort wordt de sportvisserij op dezelfde wijze bedreven.” Karel Dawson van Kabalebo Resort is vertegen-

woordiger van de *International Game Fish Association (IGFA)*.

Bij *catch and release* is volgens Tjin voorzichtigheid een absolute noodzaak. “Je moet de vis zo voorzichtig mogelijk behandelen, omdat haar slijm laag haar bescherming is.” Belangrijk is dat gebruikgemaakt wordt van cirkel haken, die de vis pakt bij de lip of de hoek van de kaak. Daardoor kan die volgens Tjin heel weinig beschadigd of zelf onbeschadigd teruggezet worden.

Bij vliegvissern worden diverse visser (forellen, *rainbow trout*, zalm en de laatste tijd ook *sailfish* en heel grote trapezen in het buitenland) gevangen. Tjin glundert wanneer hij vertelt over gevangen anjumara’s van wel 80 tot 85 centimeters en rond de 8 tot 9 kilogram zwaar. Ook trapezen heeft hij gevangen. “Maar die waren niet zo groot (misschien zestig centimeter) en niet zo zwaar (drie-vier kilo)”, geeft hij toe.

Hij heeft verder morokko en pakoe gevangen met de vliegaas. Voor de pakoe (een fruit-etende piranha) gebruikt Tjin vruchtjes. “Het is volgens de regels niet de manier om te vliegvissern, maar het is een goede sportvis, die veel gevangen wordt bij stroomversnellingen. Er zijn gigantisch veel.”

Een bedroevende of tegenvallende vangst heeft Tjin nog niet meegemaakt. “Er is zoveel vis in dit soort gebieden. Je bent zo dichtbij de natuur en komt niets tekort. Het is gewoon een grote supermarkt. Er komen geen mensen daar. Het enige dat je ziet zijn sporen van *balatableeders* en de slijpgroepen van de Indianen die daar (10 tot 15.000 jaar geleden) hebben gewoond.”

Survival

Vliegvissern kan in Suriname voornamelijk in het zuidelijk deel van het land plaatsvinden. Tjin en zijn gezelschap worden daarbij vanuit Poesoegroenoe met een helikopter gedropt in het Centraal Suriname Natuur Reservaat. Dan wordt er bijna negentig kilometer gepeddeld, wat zo’n vier dagen duurt. Zo’n trip noemt hij

Catching and releasing

Tjin says that through the years the nature of (fly) fishing has been changing. "In the past it was different. It was more a question of prestige then ('I have caught that many'). There was an element of competition. There was a lot of fishing without thinking of 'conserving'. Nowadays the catching, weighing, measuring and 'releasing', the so called 'Catch and Release' concept is in fashion. The main reason is 'nature conservation'. You eat what you need, you release the rest." The size of the fish is taken into account as well: if the fish is too small it must be released.

The reversal in mentality in Suriname is fostered by the Foundation Friends of Kaiser (SVVK) presided by Tjin. The foundation manages the buildings at the Kaiser airstrip and must take care of its maintenance. We are talking about the most southerly part of the Central Surinamese Nature Reservation that is accessible by airplane. "The SVVK has been a trendsetter for a different school of thought. We started by limiting the catch and nowadays we propagate the catch and release concept much more.

In the Kabalebo Resort sport fishing is done in the same manner." Karel Dawson of Kabalebo Resort is representative of the International Game Fish Association (IGFA) in Suriname.

According to Tjin, caution is an absolute must with catch and release. "You have to handle the fish as carefully as possible, because its mucous coating is its protection." It is important to use circle hooks that catches the fish at the lip or the corner of the jaw. That way the fish can be released with little or no damage, according to Tjin.

With fly fishing various species of fish (trout, rainbow trout, salmon and recently sailfish and very big trapun (*Megalops atlanticus*) in foreign countries) are being caught. Tjin beams with pride when he recounts catching anjumara's (*Hoplias macrophtalmus*) about 80 to 85 cm long and weighing in at 8 to 9 kilo's. He caught trapun's (*Megalops atlanticus*) as well. "But they were not as big (maybe 60 cm) and not as heavy (three to four kilo's), he admits. With the fly bait he caught Morocco and Pakoe as well.. For the Pakoe (a fruit eating piranha) Tjin uses fruits. "According to the rules it is not the way to fly fish, but it is a good sporting fish being caught a lot at rapids. There are gigantic amounts of them."

Tjin has never experienced a sad or disappointing catch. "There is so much fish in these areas. You are so close to nature and lack for nothing. The only things you see are the traces of balata bleeders and the grinding grooves from Indians that lived here (10,000 to 15,000 years ago)".

Survival

Fly fishing is possible in Suriname mainly in the southern part of the country. Tjin and his company will be dropped from Poesoegroenoe with a helicopter in the Central Suriname Nature Reservation. From there it will take about 90 kilometers of paddling, which will take about four days. On

account of the many aspects (game watching, fly fishing and camping) he calls such a trip a "survival combo".

At least twice a year he goes through his survival combo's, during Easter weekend and at the start of the dry season, because it is not difficult to find dry camping areas. The nature lover, as he calls himself, sets out

with groups of minimum four and maximum six persons. Arthur was there with his son and his friends, but also with tourists. He boated from the Kaiser-airstrip to the estuary of the Lucie River and from there to Amatopo. It was a 190 kilometer trip that took eight days.

About two years ago he made a solo trip onto the Coppename River. He revives when he thinks back to the beautiful canoe trip, whereby he started from the Tafelberg. "It was a twelve day trip covering 240 kilometers."

In the survival combo's everything is weighed to the ounce, according to Tjin. A helicopter can only carry a limited weight. The thing is to take only the essential personal items that you will have to carry yourself as well.

Fly fishing

Fly fishing or "vliegvisser" in Dutch is considered a distinct method of fishing used for catching trout, salmon, bass and carp in fresh water, and various salt water fish. The fly fish technique can be used anywhere in the world regardless of the season.

For fly fishing a long and light rod is used (made from carbon instead of wood and bamboo like in the past) to cast the artificial bait. The line is heavier than the one used for fishing with a fixed or casting rod. In former days normal fishing rods were used for fly fishing. The bait is different as well. In fly fishing the fish is caught with hand-made flies (hence the term fly fishing). The artificial bait consists mostly of feathers and hair from different animals, but also of various artificial materials like beads and mirrors. It is tied with string to the hook, where the art consists of tying everything in such a manner that ultimately it resembles a real fly (what makes it attractive to the fish).

There are wet and dry flies, where the dry flies are floating on the surface and wet flies are used below the surface. Dry flies are among others, dragonflies, grasshoppers and mosquitoes while a large variety of insects and even small fish can be used for wet flies.

Classifying all categories of flies would be an impossible task. The benchmark used is the classification established by the company Farlows of London which has been selling artificial bait since 1840. The categories are Dries, Lures, Nymphs, Pike flies, Salmon flies, Sea trout flies, Steelhead flies, West and Salt-water. Each of these categories has sub-categories. Flies are made in different weights: one weight to fifteen weight.

The world record fly fishing is held since May 17, 2006 by Martin Arostegui, who in March 2007 caught in Key West, Florida a lemon shark weighing in at 174 kilo. Arostegui fought longer than an hour to haul in the fish and released it again, alive.

vanwege de vele aspecten (*game watching*, *fly fishing* en kamperen) een “*survival combo*”.

Tjin beleeft tenminste twee keer per jaar zijn *survival combo's*. In het paasweekend en aan het begin van de droge tijd, omdat het dan niet moeilijk is om droge kampeerplaatsen te vinden.

De natuurliefhebber, zoals hij zichzelf noemt, trekt erop uit met groepjes van minimaal vier en maximaal zes personen. Arthur is er geweest met zijn zoon en diens vriendjes, maar ook met toeristen. Hij voer daarbij vanaf de Kaiser-airstrip naar de Luciemonding en van daaruit naar Amatopo. Dat was een trip van 190 kilometer, waarvoor acht dagen nodig waren.

Zo'n twee jaar geleden had hij een solo in de Coppenamerivier. Hij leeft op wanneer hij terugdenkt aan de mooie kanotrip, waarbij hij vertrok vanaf de Tafelberg. “Het was een twaalf dagen durende trip van 240 kilometer.”

Bij de survival combo's wordt alles volgens Tjin op de gram gewogen. Een helikopter/vliegtuig kan een beperkt gewicht meenemen. Het is dan zaak dat je slechts de noodzakelijke persoonlijke spullen meeneemt die je ook nog zelf moet sjouwen.

Er wordt gebruikgemaakt van rugtassen en ander licht materiaal. Behalve de persoonlijke spullen bestaat de lading verder uit: hengels, fourage voor de hele groep, de boot, de tent, hangmatten, dekens en niet te vergeten een fototoestel en verrekijker. “Je hebt eigenlijk heel weinig nodig om in ons bos te overleven. Van honger zul je niet omkomen en we drinken het schone water van de rivier.”

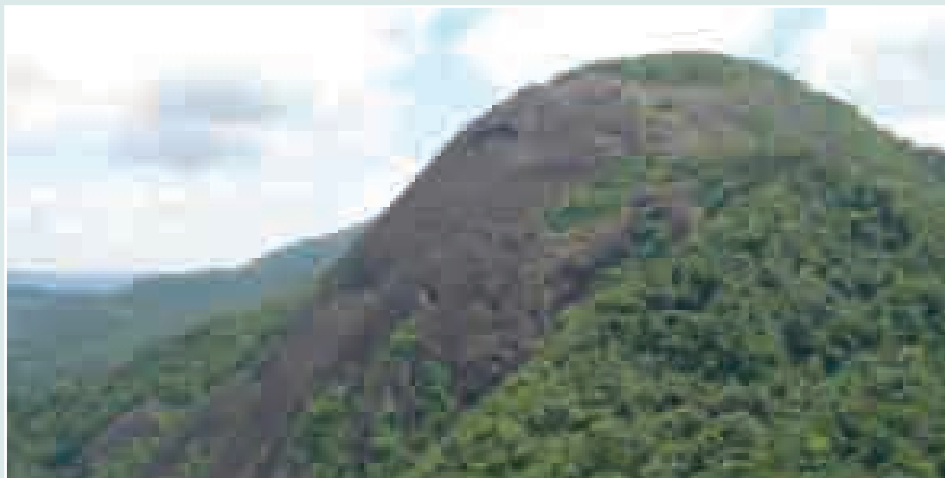
Gevaren

Natuurlijk brengt een trip zo diep in het bos gevaren met zich mee. In de rivieren heb je roggen (*spari's*) en piranha's. “Daar heb ik het meeste respect voor. Als een *spari* je steekt, is je trip over. Het moet een verschrikkelijk ding zijn.”

Piranha's zijn voor Tjin de grootste natuurlijke vijand van het hele visgebeuren in Suriname. “De pireng (piranha) vreet de vis op. Je moet met iets zwaardere equipment vissen om de vis snel eruit te halen, voordat hij half of driekwart wordt opgegeten door de pireng. Anders heeft hij weinig of geen kans meer om te overleven.”

Tjin met ernstige blik: “Je schrikt ervan hoe snel het eraan toegaat. Vooral in de gebieden waar er weinig of geen mensen komen. Dan zie je hoe agressief de piranha's zijn.” Om die reden wordt bij het drinken van water uit de rivier gebruikgemaakt van bekertjes.

Maar er is meer. “Slangen daar kijken we mee uit.” Er zijn de laatste tijd heel veel anaconda's (van zes tot acht meter) op Kaiser gezien. “En als je denkt dat ze traag zijn vanwege hun enorme omvang, vergeet het. Ze zijn net zo

snel als de kleine slangen, alleen bewegen zij zich voort met veel grotere slagen. Maar het zijn fantastische dieren.”

Ook tijgers en jaguars komen de vliegvissers tegen. “Omdat ze geen mensen kennen, zijn ze erg ‘tam’ en lopen niet weg.”

Verder zien de vissers mooie vogels (Gonini arend, visreigers), tapirs die in de rivier zwemen, kapoewa's en als ze geluk hebben pingo's die de rivier overzwemmen.

Niet goedkoop

Vliegvissen is niet goedkoop, mede vanwege de uitrusting die aanschaf moet worden. Maar in Suriname zeker ook vanwege het feit dat je meestal gebruik moet maken van luchttransport. De uitrusting is op dit moment niet in Suriname te verkrijgen. Tjin haalt zijn spullen bij *Outdoor World*.

Toch zegt hij dat je goedkope en dure trips kan maken. Mooi is volgens hem de trip van Poesoegroenoe naar Nieuw Jakobkondre, een vaste route voor de binnenlandbewoners. Je zou daar voor 600 US dollar kunnen komen, zegt hij. Wanneer je met de helikopter gaat, wordt het 2,5 maal duurder. “Maar”, haast Tjin zich te zeggen, “je komt wel op plekken waar er nog nooit mensen zijn geweest of niet gemakkelijk komen. Het zijn exclusieve plaatsen

... *God Given*. Ik hoop daarom dat het Centraal Natuur Reservaat intact blijft, omdat ik denk dat het accent meer op behoud zal komen te liggen dan op grootschalige ontwikkeling van het ecotoerisme.”

Het vissen kreeg hij als het ware met de paplepel ingegoten door vader Harry Tjin. Zijn vader verkocht vroeger visattributen. Later legde de bekende Harry Tjin zich toe op het verkopen van feestartikelen. Intussen loopt zoonlief met het idee de draad (verkoop van visattributen) weer op te pakken. “We hebben pas verbouwd en ik wil weer teruggaan in de branche. Maar dan wil ik me gaan specialiseren in het verkopen van vliegvis attributen en mensen brengen om trainingen te geven.”

Over de trainingen zegt hij dat het principe simpel is. Hij leeft zich helemaal in (met gebaren) als hij uitlegt: “Eigenlijk werp je met je lijn. Met het gewicht van je lijn gecombineerd met de vlieghengelstok presenteert je de vlieg aan de vis.

Het is een techniek: wanneer je de stok naar achteren brengt, gebruik je het gewicht van dat touw om spanning op je vlieghengel te bewerkstelligen. Dan buigt hij en dan gebruik je de kracht van de stok weer naar voren.” Een aantal oefeningen en je bent de techniek meester”. ➤

Backpacks and other light materials are used. Apart from the personal gear the load consists additionally of rods, food for the whole group, the boat, the tent, hammocks, blankets and not to forget a camera and a pair of binoculars. "You need in fact very little to survive in the forest. You will not starve and we drink the clean river water."

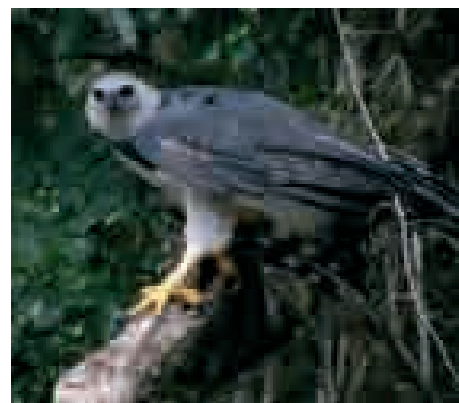
Dangers

Danger is involved with a trip that deep into the forest obviously. In the rivers there are rays and piranhas. "I have the utmost respect for them. If a ray stings you your trip is over. It must be an excruciating thing."

For Tjin, Piranha's are the biggest enemy of the whole fishing business in Suriname. "The piranha devours the fish. You need to fish with slightly

Not cheap

Fly fishing is not cheap, partly because of the equipment that has to be acquired. But in Suriname most certainly because air transportation has to be used. At this time equipment cannot be obtained in Suriname. Tjin gets his gear from Outdoor World. He says that nevertheless you can make cheap and expensive trips. A nice one, according to him, is the trip from Poesoegroenoe to New Jacobkondre, a fixed route for people of the interior. You could get there for about 600 US dollar. By helicopter it becomes 2.5 times more expensive. "But", Tjin adds quickly, "you get to go to places where people have never been or do not come easily. They are exclusive places ... God Given. That is why I hope the Central Nature Reservation remains intact, because I think that

the focus will be more on preservation than on a large scale development of ecotourism.

He learned fishing at his father, Harry Tjin's knee. In the past his father sold fishing equipment. Later on, the well-known Harry Tjin concentrated on selling party goods. In the meantime his son harbours the idea of resuming the sale of fishing gear. "We just finished rebuilding and I want to go back into the trade. But then I want to specialize in the sale of fly fishing equipment and bring in people to give trainings."

Talking about trainings he says that the concept is simple. He immerses himself in the subject when he explains (with gestures): In fact you throw with your line. With the weight of your line combined with the fly rod you present the fly to the fish."

"It is a technique: when you cast the rod backwards you use the weight of the line to load the rod tip with stored energy. Then the rod bends and you use that energy of the rod to cast forward. After a number of exercises you have mastered the technique." 🐟

heavier equipment so you can haul in the fish, before it is half or three quarters eaten by the piranha. Otherwise it has little or no chance to survive."

Tjin looking serious: "It is frightening how fast it goes, especially in areas where few or no people at all come. There you see how aggressive the piranha's are." That is why when drinking river water we use mugs.

But there is more. "We are really careful with snakes." Lately a lot of anacondas (from six to eight meters) have been signaled at Kaiser. And if you think they are slow because of their enormous size, forget it. They move as fast as the smaller snakes, except that they move with much bigger sweeps. But they are fantastic animals."

Fly fishermen encounter cougars and jaguars as well. "Because they do not know humans, they are very "tame" and do not run away."

They see beautiful birds like the Gonini eagle and fish herons, tapirs swimming in the rivers, capibaras and if they are lucky wild boars crossing the river.

Nature Resort Kabalebo

een paradijs voor sportvissers

*De hoofdaccommodatie te Kabalebo naast de airstrip.
The main lodge at Kabalebo is located near the airstrip.*

Monique Pool

Hoewel de Kabalebo airstrip een locatie was die bekend was bij piloten en ook een populaire locatie was bij de familie Gummels voor vissen en jagen, was het pas in 1986 dat Karel Dawson er de eerste keer kwam. Het was een van de weinige airstrips in een locatie die onbewoond was door mensen en ver weg van het rumoer van de binnenlandse oorlog. Het gras stond op schouderhoogte toen men landde op de 300 meter lange airstrip – en moest met de houer worden schoongemaakt om een veilig vertrek te garanderen – een situatie die niet meer zou voorkomen op Kabalebo na die eerste kennismaking.

Nature Resort Kabalebo

a sportfisher's paradise

Although the Kabalebo airstrip was a location well-known to pilots who flew to the interior and was popular with the Gummels family as a location where they could fish and hunt, it was only in 1986 that Karel Dawson visited for the first time. One of the only airstrips located in an area uninhabited by people and far away from the strubbles of the war in the interior. The grass was at shoulder height when they landed on the 300 m long airstrip - and had to be cleared using machetes to ensure a safe departure - a situation that would not occur again at Kabalebo after the initial introduction.

*Uncle Piet's Lodge - ongeveer 3 uur varen van de airstrip.
Uncle Piet's Lodge - about 3 hours sailing from the airstrip*

Elk jaar sinds 1986 keerde Dawson tenminste een keer per jaar terug met wat vrienden die samen de airstrip onderhielden. Vanaf dat moment bleef hij bij de overheid aankloppen om het exclusief gebruik van de locatie te krijgen. In 2000 werd hij beloond voor zijn volharding toen hij toestemming kreeg voor het exclusief gebruik van de locatie in ruil voor het onderhoud van het complex en de airstrip. De airstrip die direct aan de rivier grenst en de accommodatie zijn beide uitgebreid sinds die allereerste landing en is nu 1000 m lang, zodat het geschikt is voor grotere vliegtuigen. Het gebied is schoongemaakt en na een vlucht van een uur heeft men het gevoel te landen in een prachtig opgezet thuishaven temidden van ongeschonden oerwoud.

In 2000 werd een proefproject begonnen met twee simpele kampen opgezet langs de rivier. Een werd opgezet op de locatie waar Jopie Pengel, de populaire Surinaamse politicus uit de jaren 1960, graag vertoefde. Het tweede kamp werd opgezet dichtbij een mooie waterval waar Piet Gummels het eerst een kamp bouwde, daarom werd bij de bouw van een compleet nieuwe lodge in 2007 deze ook "Uncle Piet's Lodge" gedoopt. Na het proefproject van 3 jaar werd een serieuzere weg ingeslagen en in 2004 werd het hoofdgebouw in 10 maanden opgezet. De officiële operationele opening was in januari 2005.

De missie van "Stichting Kabalebo" was het behoud van deze maagdelijke natuurlijk hulpbron door het volgen van strikte regels. Deze houden in dat er absoluut niet gejaagd wordt

en dat het vissen volgens de ethische regels van de International Game Fish Association (IGFA) wordt gedaan. Voor de sportvisser betekent dit dat slechts 30 sportvissers in enig jaar worden toegelaten, waardoor de kans om een goede vangst te doen toenemen. Recent heeft Stichting Kabalebo het Kabalebo Rainforest Adoption Plan opgezet dat moet helpen het regenwoud rond het hoofdgebouw te behouden door de adoptie van vijftientig vierkante meters voor een bedrag van 125 Euro.

Het resultaat van de strikte regels voor de sportvissers op Kabalebo is dat in zeer korte tijd 24 IGFA wereldrecords op naam staan van Kabalebo sinds 2006 en dat Karel Dawson de prijs kreeg voor beste zoetwaterkapitein in 2006 (IGFA World Record Achievement Award for Best Freshwater Captain). Dr. Marty Arostegui, zijn zoon Martini en vriend David Harris waren verantwoordelijk voor een groot aantal van deze wereldrecords. Kabalebo is ook in staat geweest de aandacht te trekken van OLN (Outdoor Life Network) met hun programma "the Hunt for Big Fish" met sportvisser/presentator Larry Dahlberg. Een typische vистоer duurt 7 tot 10 dagen en wordt uitgevoerd ergens tussen augustus en maart. De sportvissers worden gebracht naar Uncle Piet's Lodge op ongeveer 3 tot 5 uur varen – afhankelijk van het waterniveau – vanuit de airstrip. Er wordt tijdens deze toers de hele dag gehengeld. De boten vertrekken om acht uur in de morgen en moeten terugkeren rond half vijf om te verzekeren dat zij terugkeren

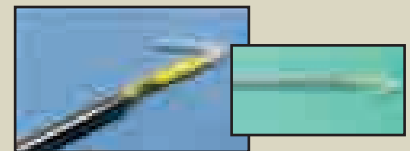

Larry Dahlberg presentator van "The Hunt for Big Fish" op Outdoor Life Network met een roodstaart katvis van 55 kg. Dahlberg bezocht Kabalebo tweemaal met OLN op zoek naar de anyumara.

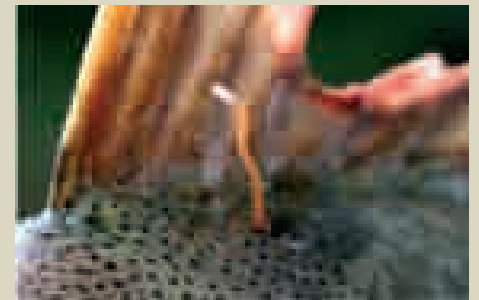
Larry Dahlberg presenter of "The Hunt for Big Fish" from Outdoor Life Network with a 55 kg redtail catfish. Dahlberg visited Kabalebo twice with OLN in search of the giant trahira, also known as wolfish.

Martini Arostegui laat een Sorubim katvis vrij in het water nadat het gemerkt is met een pijlmerk. Martini Arostegui releases a Sorubim catfish into the water after tagging the fish with a dart tag.

Aanbrenghulpmiddel voor het merk Tag applicator

Het pijlmerk bevat informatie die is verbonden aan een dossier dat de vangdatum, locatie van vrijlaten, de lengte van de vis, de omvang van de vis, het gewicht van de vis bevat, evenals de algemene conditie bij vrijlaten, de locatie waar de vis gehaakt werd en alle andere observaties die toen relevant waren.

The dart tag contains information that links it to a file containing the date of capture, location of release, the length of the fish, the girth of the fish, the weight of the fish, the general condition at release, the location of the hook set and any other observations relevant at the time

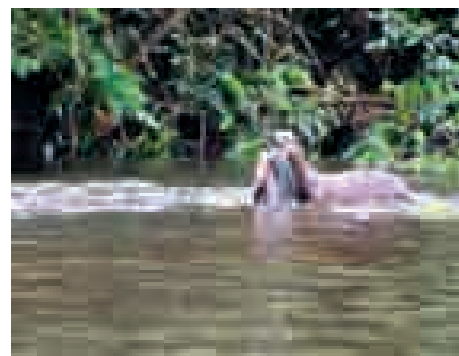
Every year since 1986, Dawson returned at least once a year together with some friends to maintain the airstrip. From that moment on he started appealing to the government authorities to obtain the exclusive use of the location. In 2000 he was finally rewarded for his dogged persistence when he was awarded the exclusive use of the location in exchange for "its maintenance". The airstrip located right next to the river has been expanded since that very first day and is now 1000 m long, making it suitable for larger planes. The area has been cleared and after the 1 hour flight one feels like landing in a beautifully landscaped safe haven in the middle of the pristine jungle.

A pilot project was started in 2000 with two simple camps erected along the river. One was built at a location where Jopie Pengel, the popular Surinamese politician from the 1960s, liked to stay. The second camp was located near a beautiful rapid where Piet Gummels first built a camp, and was therefore baptized Uncle Piet's Lodge in 2007 when a completely new lodge was built. After the

cal rules of the International Game Fish Association (IGFA). For the sportfisherman it means that only 30 sportfishermen are allowed in any one year, which increases the chances of a good catch. Recently Stichting Kabalebo started the Kabalebo Rainforest Adoption Plan that will help preserve the rainforest around the lodge as people adopt twenty-five square metres of rainforest for 125 euros.

As a result of the strict rules for sportfishermen Kabalebo succeeded in establishing 24 IGFA world records in its name since 2006 and Karel Dawson received the 2006 IGFA World Record Achievement Award for Best Freshwater Captain. Dr. Marty Arostegui, his son Martini and friend David Harris were responsible for a large number of these world records. Kabalebo has been able to attract the attention of OLN (Outdoor Life Network) with their programme "the Hunt for Big Fish" with sportsfisherman/presenter Larry Dahlberg.

A typical fishing trip lasts 7 to 10 days and takes

lodge before sunset. The sportfishermen either fish from the boat or stand in the water along the banks or on rocks in the rapids. The main target species are the redbtail catfish, sorubim catfish, giant trahira, locally known as anjumara, and the peacock eye bass. The IGFA rules are strictly applied, which means using circle hooks and applying the catch and release principle.

Kabalebo also offers other trips for the aficionados of kayaking, nature hiking and bird-watching. Because of the no-hunting policy, many animals are completely uninhibited and walk freely

*Marty met een anyumara, een vis die in Suriname wordt gewaardeerd voor het lekkere vlees.
Marty with the famous giant trahira, or so-called aimara, a fish appreciated in Suriname for its delectable flesh.*

3-year pilot period, a more serious approach was embarked upon and in 2004 the main building was erected in 10 months. The official operational opening took place in January 2005.

The mission of the foundation "Stichting Kabalebo" that was subsequently founded, was to preserve this virgin natural resource by adhering to strict rules. This means there is absolutely no hunting and all fishing has to abide by the ethi-

cal rules of the International Game Fish Association (IGFA). For the sportfisherman it means that only 30 sportfishermen are allowed in any one year, which increases the chances of a good catch. Recently Stichting Kabalebo started the Kabalebo Rainforest Adoption Plan that will help preserve the rainforest around the lodge as people adopt twenty-five square metres of rainforest for 125 euros.

place from August to March. The sportfishermen are taken up to Uncle Piet's Lodge at approximately 3 to 5 hours sailing - depending on the water level - from the airstrip. Fishing is done every day the whole day during these trips. The boats leave at eight o'clock in the morning and need to return around half past four to make sure they reach the

bij de lodge voor het donker. De sportvisser vissen uit de boot of staan in het water langs de rivieroever of op rotsen in de stroomversnellingen. De belangrijkste vissoorten zijn de roodstaart katvis, sorubim katvis, anjuma en de tukunari. De IGFA regels worden strikt toegepast, wat betekent dat er cirkelhaak worden gebruikt en de vangst weer wordt vrijgelaten.

Kabalebo heeft ook toers voor mensen die liever gaan kajaken, wandelen in de natuur en vogels kijken. Omdat er niet gejaagd mag worden zijn de dieren volledig vrij en ze lopen gewoon rond zonder direct het hazepad te kiezen bij de nadering van een mens. Capibaras, tapirs, harpijarenden, reuzenrivierotters, jaguars, verschillende soorten apen en nog vele andere dieren voelen geen angst en gaan rustig verder met foerageren. De bezoeker heeft hierdoor een natuurervaring die ongevenaard is in Suriname.

Vissen met kunstvliegen of met bait is wat Kabalebo de sportvisser heeft te bieden. Twee gidsen en de kapitein die altijd met de sportvissers meegaan kijken vanuit de boot hoe Dahlberg van OLN probeert een grote vis te vangen terwijl hij in het water staat.

Fly-fishing or bait fishing is what Kabalebo has to offer to the sportfisherman. The two guides and captain that always accompany the sportfishermen are watching from the boat while Dahlberg from OLN tries to hook a big fish while standing in the water.

International Game Fish Association in Suriname

Het behoud van de grote riviervissen

De International Game Fish Association (IGFA – internationale vereniging voor sporthengelaars) werd opgericht in 1939 door een groep zee sportvissers en het Amerikaans Museum voor Natuurhistorie. Het idee erachter was het opstellen van ethische regels voor het sportvissen en het Amerikaans Museum voor natuurhistorie hoopte op deze manier informatie te verkrijgen van de hengelaars voor de wetenschap. Een langdurige relatie begon tussen sporthengelaars en wetenschappelijke instituten. Tegenwoordig, met 300 vertegenwoordigers in 90 landen, 6 wetenschappelijke partners, 86 partners uit het bedrijfsleven, 9 geaffilieerde groepen is de IGFA een wereldwijde speler geworden in de bescherming van visreserves. Sinds 2006 heeft Suriname ook een lokale vertegenwoordiger.

Dr. Martin Arostegui, gepensioneerd arts en enthousiaste hengelaar, heeft Suriname ontdekt in zijn zoektocht naar het vestigen van IGFA wereldrecords. Sinds 1994 toen Arostegui zijn eerste wereldrecord vis ving in het Everglades National Park is hij niet meer te stoppen. Hij ontving een levensprestatieprijs voor meer dan 100 wereldrecordvangsten gedurende 2004 en hij won een ere grand slam voor de meeste wereldrecords in 2005. Zijn 200e wereldrecordvangst was in Costa Rica. Zijn eerste trip naar Suriname in 2006 leverde

9 wereldrecords voor Arostegui en zijn hengelvriend David Harris op en zijn tweede trip in hetzelfde jaar met zijn broer Gonzalo bracht nog eens 8 wereldrecords binnen voor de twee broers. Begin 2007 toen Arostegui met zijn zoon Martini hier kwam, keerde de 16 jarige jongeman naar huis terug met 6 potentiële wereldrecords. Momenteel is Arostegui houder van in totaal 210 wereldrecords, waarvan 140 met het vissen met een kunstvlieg zijn behaald. Daarvan behaalde hij 17 op Nature Resort Kabalebo in Suriname.

Arostegui vond in Karel Dawson van Nature Resort Kabalebo een enthousiast mede-IGFA lid, die meer dan bereid was hem te helpen in zijn jacht naar wereldrecords. Hij overtuigde Dawson ervan dat hij de nationale IGFA-vertegenwoordiger zou worden en heeft geholpen een merkprogramma op te zetten in Kabalebo. Met zijn aanpak heeft hij niet alleen geholpen normen te stellen voor het wereldwijd vangen, documenteren en fotograferen van vissen voor natuurbehoud, maar hij heeft ook bewustzijn over deze sport helpen vergroten door het geven van presentaties op door Stichting Kabalebo georganiseerde voorlichtingsdagen voor het bevorderen van een duurzame toerisme-ontwikkeling in Suriname.

Het concept van “vangen en vrijlaten” werd door hem belicht in een presentatie in 2006. In 2007 sprak hij over het merken

van de vissen dat nu wordt gedaan in Kabalebo. Sporthengelaars helpen steeds vaker de visreserves te beschermen door het volgen van zelfopgelegde regels voor het hengelen en door lid te worden van de IGFA en zich te houden aan de ethische regels van deze organisatie. Door het “vangen en vrijlaten” en het slechts nemen van foto's en het meenemen van herinneringen aan belangrijke hengelmomenten, verzekeren deze hengelaars zich van meer hengelenot in de toekomst. ➤

De doelstellingen van de IGFA zijn gebaseerd op het geloof dat sportvissoorten, gerelateerde voedselvissoorten en hun habitats economische, sociale, recreatieve en esthetische middelen zijn die onderhouden moeten worden, wijs gebruikt en voor eeuwig bewaard moeten blijven; en dat de hengelsport een belangrijke recreatieve, economische en sociale activiteit is, waarover het publiek geïnformeerd moet worden om het te beoefenen op een wijze die consistent is met degelijke sport- en natuurbehoudspraktijken.

Bron: IGFA website

Marty Arostegui met een roodstaart katvis van wereldrecord omvang in Kabalebo.

Marty Arostegui with a world record redbtail catfish at Kabalebo.

Preserving the Large River Fish

The International Game Fish Association (IGFA) was established in 1939 by a group of marine angling enthusiasts and the American Museum of Natural History. The idea was to establish ethical angling rules for this sport and the American Museum of Natural History hoped to collect information from the anglers for science. A long-standing relationship between sports anglers and scientific institutions was born. Currently, with 300 representatives in 90 countries, 6 scientific partners, 86 corporate partners, 9 affinity groups the IGFA has become a global force in the conservation of fish resources. Since 2006 Suriname also has a local representative.

Dr. Martin Arostegui, a retired physician and angling enthusiast – to say the least – discovered Suriname in his quest to obtain IGFA world records. Since 1994 when Arostegui caught his first world record fish in the Everglades National Park, Arostegui has become an unstoppable force. He received a lifetime achievement for over 100 world record catches during 2004 and won a grand slam of honors for the most world records in 2005. The 200th world record catch was obtained in Costa Rica. His first trip to Suriname in 2006 yielded 9 world records for Arostegui and his fishing buddy David Harris and his second trip in the same year with his brother Gonzalo yielded another 8 world records for the two brothers. Early in 2007 when Arostegui visited with his son Martini, the 16-

year old youth went home with 6 potential world records. Currently, Arostegui holds a total of 210 world records of which 140 are fishing with fly-fishing equipment. Of these 17 were obtained at Nature Resort Kabalebo in Suriname.

Arostegui found in Karel Dawson of Nature Resort Kabalebo an enthusiastic fellow IGFA member, who was more than willing to help Arostegui in his quest for world records. He convinced Dawson to apply to become the national IGFA representative and has helped establish a tagging programme at Kabalebo. In his approach he not only helped set standards for fish conservation catching, documenting and photographing around the world, but has brought an awareness of this sport to Suriname by giving presentations at meetings organized by the Foundation of Nature Resort Kabalebo to promote sustainable tourism development in Suriname.

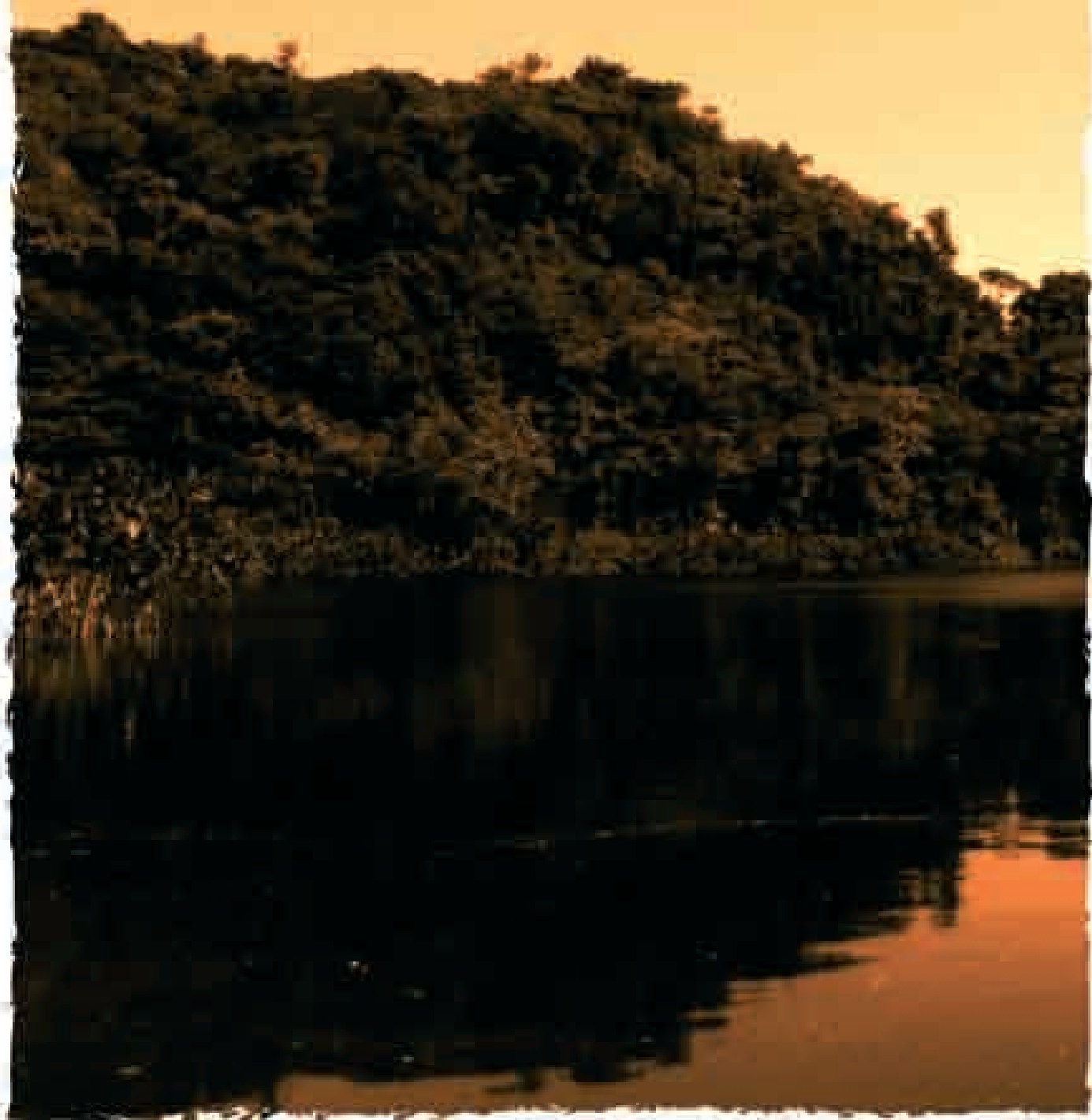
The concept of “catch and release” was highlighted by him in a presentation in 2006. And in 2007 he elaborated on the tagging programme that is now in place at Kabalebo. Sportfishers increasingly help protect the fish resources by adhering to self-imposed fishing rules and regulations and by becoming members of the IGFA and abiding by the IGFA ethical rules. By practicing catch and release fishing and just keeping photos and memories of important fishing moments, these anglers ensure continued fishing enjoyment for the future. 🐟

IGFA's objectives are founded on the beliefs that game fish species, related food fish, and their habitats are economic, social, recreational, and aesthetic assets which must be maintained, wisely used and perpetuated; and that the sport of angling is an important recreational, economic, and social activity which the public must be educated to pursue in a manner consistent with sound sporting and conservation practices.

Source: IGFA website

SURINAME
"AMAZONIAN CARIBBEAN"

*Embark on a unique journey, an incomparable
experience that will awaken your ecological
spirit, in a place far beyond a conventional
cultural destination.*

BERGENDAL

ECO-CULTURAL DIVER RESORT

Opening 2008

www.bergendalresort.com

Drawing on over 300 years of engineering experience, Husqvarna today provides world-leading solutions for the care of forests, parks and gardens. With an optimal combination of professional performance and user focus, Husqvarna products give you efficiency, job satisfaction and quality results.

 Husqvarna

Great experience

Distributed by:

INTRAMAR N.V.

Hls Timmermansstraat 28 • P.O. Box 1234 • Paramaribo Centrum - Suriname

Phone: 597 - 422538 | Fax: 597 - 520672 | Email: intramar@scn.net

Mirage

Pleasure to play.....

Zwampsvissen vangen, een geliefde bezigheid in Suriname

Desi Truideman

De hengelsport wordt in Suriname met veel passie en het nodige fanatisme beoefend. Vooral de zwampvisserij is erg in trek bij veel Surinamers; ze kunnen uren in opgewekte stemming bij een visgat, zoals dat bij ons heet, doorbrengen. Meestal gaat het om de gezelligheid onder vrienden en minder om de vangstresultaten. Dat neemt echter niet weg dat elke echte hengelaar liefst met een korf vol kwi-kwies, patakas of walapas, weer huiswaarts keert.

De meeste in Suriname voorkomende zwampvissoorten zijn krobja (*Aequidens vittatus*), walappa (*Hoplerythrinus unitaeniatus*), patakka (*Hoplias malabaricus*), tilapia (*Tilapia mossambica*), soke kwi-kwi (*Hoplosternum littorale*), catharina kwi-kwi (*Hoplosternum thoracatum*), platahede kwi-kwi (*Callichthys callichthys*), logo logo (*Gymnotus caroga*), datrafisie (*Crenicichla saxatilis*), dagoefisie (*Ancestrorynchus nasatus*) en maka sriba (*Pristella* sp.)

De kwi-kwi, vooral de soke, is de meest geliefde consumptie- en hengelvis van Suriname. Hij komt van nature voor in zwampen en is volkomen aangepast aan het van tijd tot tijd opdrogen van het zwamp, door het ontwikkelen van "intestinal respiration". Verder is hij tegen uitdrogen bestand door een pantser. In de droge tijd vindt men ze vaak in honderden

bijeen in lager gelegen delen van de zwampen, gedeeltelijk bedekt met modder, wachtend op de eerste regens. De paaitijd valt samen met het invallen van de regentijd. De mannetjes bouwen tussen riet en gras een drijvend schuimbellennest, wat ze verstevigen en afdekken met allerlei plantenmateriaal. Vervolgens worden de vrouwtjes met veel ceremonieel uitgenodigd hun eieren af te zetten. Gedurende deze tijd zwemmen ze met de buik naar boven. De eerste larven komen na 5 tot 8 dagen uit.

De kwi-kwi voedt zich alleen met algen, halverrotte plantenresten, insectenlarven enz.

Niet alleen in zwampen in het bos wordt veel gehengeld; ook in de rijstvelden proberen de hengelaars een visje te verschalken. Hengelen in het bos is een heel andere belevenis dan in de sawa. In het rijstveld zit de hengelaar in de brandende zon. Om zich daar tegen te beschermen worden parasols meegesjouwd, petten en hoeden opgezet. Een bonte verzameling hoofddekseis en dergelijke in de overigens kale rijstvelden als de hengelaars daar bezig zijn hun sport te beoefenen.

In het bos vindt de hengelaar beschutting onder de bomen, terwijl het trekken, dat is het aan de haak slaan en aan de kant brengen van de vis, een zekere vaardigheid vereist. Onervaren hengelaars verliezen vaak lijn en haak, als door een wilde ruk het vistuig in de takken

van de bomen belandt. En in de boom klimmen om de zaak weer vrij te krijgen doet niemand. Wat ook vaak voorkomt, vooral wanneer je een kwi-kwi aan de haak hebt, is dat de lijn tussen de waterplanten wordt getrokken en daar komt vast te zitten, niet zelden met vis en al. Een krachtige ruk eindigt dan meestal met het breken van de lijn en/of het knappen van de zeer flexibele top van de hengel. Weg lijn, dobber en haak, dag vis...

In de sawa, het rijstveld, bestaat het risico van in boomtakken verward raken van het vistuig niet, om het simpele feit dat daar geen bomen zijn. Wel moet worden opgelet dat de vis de lijn niet tussen de waterplanten trekt.

Wat onder de ervaren hengelaars hilariteit wekt is wanneer een beginnening zo woest trekt, dat de vis van de haak schiet en na een luchtreis aan de andere kant, dus achter de hengelaar, weer in het water belandt. Dat wil vooral vrouwen wel eens overkomen, die voor de gezelligheid even meegaan, als manlief zo lief wil zijn ook de het aas – de pier- aan de haak te rijden. Waarmee niet gezegd wil zijn dat vrouwen zich niet kunnen meten met de oude rotten in het vak.

Hengelen in zwampen in het bos of in de rijstvelden is heel iets anders dan in een kanaal ergens in een stad. Wie dat nog nooit gedaan heeft moet het beslist eens een keer proberen. In het bos is het goed toeven; in het troebele water van het rijstveld is het goed vis vangen.

The fishing sport in Suriname is practiced with a lot of passion and the necessary fanaticism. Especially swamp fishing is popular with a lot of Surinamers; they can spend in a cheerful mood hours at a “fishing hole” as it is called in Suriname. It is mostly about companionship among friends and less about results of the catch. All the same each real fisherman would rather go home with a basket full of kwi-kwi, patakas or walappas.

The most widespread species of swamp fish in Suriname are, the krobja (*Acquidens vittatus*), walappa (*Hoplerthinus unitaeniatus*), patakka (*Hoplis malabaricus*), tilapia (*Tilapia mossambica*), soke kwi-kwi (*Hoplosternum littorale*), catharina kwi-kwi (*Hoplosternum thoracutum*), platahede kwi-kwi (*Callichthys callichthys*), logo logo (*Gymnotus corago*), datrafisie (*Crenichichla saxatilis*), dagoe fisie (*Ancestrorhynchus nasatus*) and maka sriba (*Pristella* sp.). The kwi-kwi, especially the soke, is the most loved consumption- and angling fish in Suriname. It occurs naturally in swamps and is completely adapted to the periodical drying up of the swamps by having developed intestinal respiration. Additionally he is immune to dehydration because of his armor plating. During the dry season one can find hundreds of them together in lower parts of the swamps, partially covered with mud, waiting for the first rains. The mating season coincides with the start of the rainy season. The males build a floating

frothy bubble nest between reeds and grass, reinforced and covered with all kinds of plant material. Then the females are invited with much ado to come and deposit their eggs. During that time they swim belly-up. The first larvae come out after 5 to 8 days.

The kwi-kwi feeds only on algae, half decayed plant material, insect larvae etc.

Fishing is done not only in forest swamps; fishermen try to catch a fish as well in the rice fields. Fishing in the forest is a completely different experience from the rice paddies. In the latter the fisherman sits in the burning sun. To protect himself against it, parasols are dragged along and

caps and headgear are worn. A colorful collection of headgear and other paraphernalia in the otherwise bare rice paddies when fishermen practice their favorite sport.

In the forest the fisherman is protected from the sun, while “pulling”, that is hauling the fish out of the water and depositing it on the bank requires certain dexterity. Inexperienced anglers often lose

line and hook when with a violent pull the fishing gear gets tangled in the branches of the trees. And nobody wants to climb in a tree to disentangle the hook and line. What happens frequently when you have caught a kwi-kwi is that the line is pulled between the water plants and gets caught, not infrequently with fish and all. A powerful tug means, most of the time, breaking the line and or the very flexible top end of the rod. Gone are the line, float and hook, good-bye fish ...

In the rice paddies the risk of the fishing gear getting tangled in the branches of trees does not exist for the simple reason that there are no trees. Care should be taken that the fish does not pull the line through the water plants.

What causes great hilarity among experienced anglers is when a beginner pulls with such force that the fish shoots from the hook and, after an aerial voyage, lands on the other side, behind the angler, again in the water. This will tend to happen to women, who will accompany their husbands for the sake of conviviality, if hubby will be so kind as to thread the bait – the worm – onto the hook. This is not to say that women cannot measure up to the old hands in the trade.

Fishing in swamps in the forest or in the rice paddies is completely different from fishing in a canal somewhere in a city.

Whoever has never done this should try it at least once. The forest is a nice place to be; the fishing is good in the murky waters of the rice paddies. ➤

Catching swamp fish,
a favorite pastime in Suriname

George Orie

Bevordering Visserij in Suriname

Eén van de beste grondstoffen voor de bereiding van kwalitatief goed voedsel is vis. Vis is gemakkelijk verteerbaar, is heel snel te bereiden, heeft een laag cholesterol gehalte, hoog eiwitgehalte (bevat alle essentiële aminozuren), en heeft vrij hoge vitamineniveaus en minerale zouten.

De consumptie van vis in Suriname is middelmatig te noemen. Vis wordt zowel vers als bewerkt of verwerkt bereid en geconsumeerd. Een koelkast of diepvriezer is geen luxe meer, waardoor de zelfgevangen vis, indien die niet direct geconsumeerd wordt, kan worden ingevroren en gedurende langere tijd bewaard. In gebieden waar elektriciteit een probleem is, wordt de gevangen vis geconserveerd. Dat gebeurt door zouten, in de zon of op houtvuur drogen of roken, het z.g. barbakotten.

Visserij

Onder visserij verstaat men alle menselijke activiteiten die tot doel hebben vissen, schaaldieren (garnalen, krabben, kreeften), schelpdieren (mosselen, kokkels, enz.), weekdieren (o.a. inktvissen), zoogdieren (walvissen), algen en wieren uit het water te halen, meestal met de bedoeling ze op te eten. Sommige mensen vissen om de vis zelf op te eten, of te verkopen; anderen vissen voor hun plezier. Van de hoeveelheid eiwit die de mens nodig heeft, draagt de consumptie van vis daar wereldwijd voor 18 procent aan bij. In ontwikkelingslanden is dat percentage over het algemeen hoger.

De visserijsector in Suriname biedt in totaal aan groot aantal (atisane) vissers een baan; het precieze aantal is vooralsnog niet bekend. Vooral Guyanese en Venezolaanse vissers zijn in Surinaamse wateren actief. Afgezien van de vissers zelf, zijn er ook nog eens grote groepen mensen werkzaam in de sector om de vis te

Stimulating Fishery in Suriname

One of the best ingredients for preparing quality food is fish. Fish is easily digested, prepared quickly, has a low cholesterol content, a high protein content (contains all essential amino acids), and has relatively high vitamin and mineral levels.

Fish consumption in Suriname is average. Fish is consumed fresh as well as treated or processed. A refrigerator or freezer is no longer a luxury, and the catch can be frozen and kept for a long period if not consumed right away. In regions where electricity is a problem, the catch is conserved. This is done with salt, drying in the sun or over a fire or smoking, the so called barbecuing.

Fishery

Fishery is understood to mean all human activities aimed at recovering from the water fish, crustaceans (shrimp, crabs, and lobsters), shellfish (mussels, cockles, etc.), mollusks (ink fish among others), mammals (whales), algae and seaweed, mostly with the intention of eating them... Some people fish to eat them, or to sell them; others fish

for fun. Worldwide the consumption of fish contributes 18 percent to the daily protein requirement. In developing countries this percentage is generally higher.

The fishery sector in Suriname provides work for a large number of common fishermen; precise numbers are not known as yet. Especially Guyanese and Venezuelan fishermen are active in Surinamese waters. Apart from the fishermen, large groups of people are employed in the fishery

sector processing, transporting and selling fish. Additionally boats and ships have to be built as well.

The policy outline of the Ministry of Agriculture, Animal Husbandry and Fisheries (AAF), concentrates on the development of an economical and ecologically sustained fishery, whereby the licensing system but other measures as well are brought into action by the competent authorities (AAF, Bureau of Public Health). For surveillance and control of fishing and the protection of breeding areas in shallow and deep waters the government will introduce the Vessel Monitoring System (VMS). In order to improve the management and sustainable development a biomass research will be undertaken in Surinamese waters. It is already an established fact that the Surinamese fishing grounds are the best protected and managed, compared with other countries in the region.

Yellow fin tuna

The Ministry of AAF promotes the optimal utilization and sustainable application of its fishery resources. With the introduction of a new form of fishery, i.e. the large pelagic fishery, the ministry is intent on guaranteeing the food supply as well

verwerken, transporteren en verkopen. Verder moeten er natuurlijk ook boten en schepen worden gebouwd.

Het beleid op hoofdlijnen van het ministerie van Landbouw, Veeteelt en Visserij (LTV) is toegespitst op ontwikkeling van een economisch en ecologisch duurzame visserij, waartoe het vergunningstelsel maar ook andere maatregelen door de bevoegde instanties (LTV, BOG) worden ingezet. Voor toezicht en controle op de visvangst en bescherming van kraam- en broedgebieden in ondiepe en diepe wateren zal de overheid een Vessel Monitoring System (VMS) invoeren. Om het beheer en de duurzame ontwikkeling te verbeteren wordt een biomassaonderzoek in de Surinaamse territoriale wateren uitgevoerd. Nu reeds staat vast dat de Surinaamse visgronden het best worden beschermd en beheerd, in vergelijking met andere landen in de regio.

Yellowfin tuna

Het ministerie van LTV promoot het optimaal benutten en duurzaam gebruik van haar visserijbronnen. Door de introductie van een nieuwe visserij n.l. de grote pelagische visserij wil dit ministerie werken aan het garanderen van de voedselveiligheid tevens het genereren van deviezen voor ons land.

De grote pelagische visserij richt zich hoofdzakelijk op de vispopulaties die in de bovenkolom van onze wateren voorkomen. Tuna oftewel tonijn, is een van de grote pelagische vissen, die wereldwijd bekend is. Tuna en tuna-achtigen behoren tot de "highly migratory" (snelmigrerende) vissen. Deze vissen zwemmen vaak in grote scholen (gemengd met dolfijnen en andere vissen) met grote snelheden in de bovenste waterkolom en leggen grote afstanden af.

De yellowfin tuna (*Thunnus albacares*) is een grote tonijnsoort met een spindelvormig lichaam dat aan beide einden sterk taps toeloopt. Ter hoogte van de eerste rugvin is het lichaam het dikst, in totaal zijn er twee rugvinnen. Bij volwassen dieren is de eerste rugvin erg lang, net zoals de anaalvin die zich recht onder de tweede rugvin bevindt.

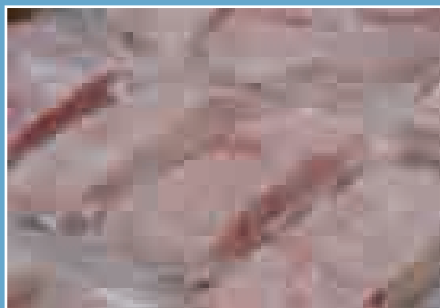
De zijvinnen zijn eveneens erg lang en beslaan de afstand van de eerste tot aan de tweede rugvin. De dieren beschikken over een zwemblaas. Ze hebben kleine ogen, de tanden zijn eveneens klein en conisch van vorm.

Het lichaam is aan de bovenzijde donker blauw/groenig (met een metaalachtige weerschijn), de buikzijde is zilverwit. De buik is verticaal gestreept met vele onderbroken lijnen. Het meest in het oog springend is wel de gouden streep die langs de gehele zijkant loopt. De tweede rugvin en anaalvin zijn fel geel gekleurd.

De grootste, officieel gerapporteerde Yellowfin tuna is 280 cm (110 inches) lang met een gewicht van 400 kg (880 lbs.). De grootste vis door een sportvisser ooit gevangen wordt door de International Game Fish Association (IGFA) gerapporteerd met een gewicht van 176,4 kg.-.

Vangtechnieken

Yellowfin tuna is net als de overige tuna soorten erg belangrijk voor de commerciële visvangst. In de USA bestaat bijna 45% van de totale tonijnvangst uit yellowfin. Een aan

de oppervlakte zwemmende school tonijnen wordt omsingeld door een net waarna de bodem van het net gesloten wordt (purse seine method). Daarna wordt het net met vangst en al aan boord van het schip gehesen. Kleine vissers op de Oceanische eilanden gebruiken nog steeds een lijn en haak (long line and hook) om yellowfin tuna te vangen.

Over het hele leefgebied is de yellowfin tuna een geliefde vangst onder sportvissers, aangezien deze vissen enorm snel en zeer krachtig is. Ze worden gevangen in het zuiden van Californië, Baja, Mexico en Hawaï, maar ook in de golf van Mexico en het Caribische gebied.

Yellowfin tuna is geen onbekende in Surinaamse wateren en de tunavisserij heeft de potentie om uit te groeien tot een sub-sector die substantieel kan bijdragen aan de groei van de nationale economie.

Maar de ontwikkeling van de tunavisserij zowel commercieel als voor de sport, staat nog in de kinderschoenen. ➤

as generating foreign exchange for our country.

The large pelagic fishery focuses mainly on fish populations that occur in the uppermost column of our waters. Tuna is one of the large pelagic fish that is known worldwide. Tuna and tuna-like belong to the highly migratory fish. These fish swim very often in large schools (mixed with dolphins and other fish) at great speeds in the uppermost water columns and cover great distances.

The yellow fin tuna (*Thunnus albacores*) is a large tuna species with a spindle shaped body that tapers strongly at both ends. The body is thickest at the height of the first dorsal fin; there are two dorsal fins in total. The first dorsal fin elongates with fully-grown animals, just like the anal fin that is situated right under the second dorsal fin. The pectoral fins are very long as well and extend past the first dorsal fin. Tuna have a fish maw, small eyes and teeth that are cone-shaped.

The top of the body is dark blue/greenish (with a metallic sheen), and the ventral side silver/white. The belly is striped vertically with many broken lines. What really stands out is the golden stripe that runs the entire length of the side. The second dorsal fin and anal fin are colored bright yellow.

The largest, officially recorded yellow fin tuna is 280 cm (110 inches) long and weighing in at 400 kg (880 lbs). The biggest fish ever caught by a sports fisherman as reported by the International Game Fish Association (IGFA) weighed 176.4 kg.

Catching techniques

Yellow fin tuna, just like all the other tuna species, is very important to commercial fishing. Almost 45% of the total tuna catch in the USA consists of yellow fin. A school of tuna swimming on the surface is surrounded by a net whereupon the bottom of the net is closed (purse seine method). Then the net containing the catch is hoisted aboard the vessel. Small-scale fishermen in the Pacific islands still use a long line and hook to catch yellow fin tuna.

In the whole of its natural habitat the yellow fin tuna is a favorite catch among sport fishermen, since these fish are extremely fast and very strong. They are caught in Southern California, Baja, Mexico and Hawaii, but in the Gulf of Mexico and the Caribbean as well.

Yellow fin tuna is no stranger to Surinamese waters and tuna fishing has the potential to grow into a sub sector that can contribute substantially to the national economy.

But the development of the tuna fishery, commercially as well as for sport, is still in its infancy. ➤

"TeleG number ONE for ROAMING in SURINAME"

Telesur...Keeping us in touch

Flight	Time	Gate	Re
2340	8:42P	S16D	
470	6:10P	D5	
96	8:41P	D5	
024	9:05P		
76	9:28P		
64	9:55P		

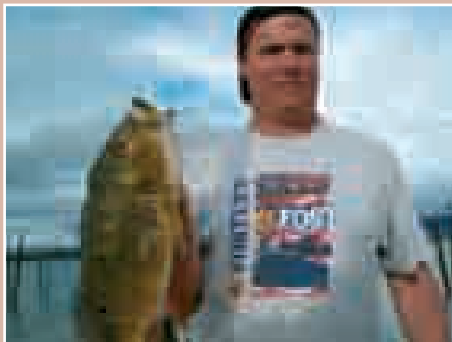

Vissen in het stuwmeer te Brokopondo

Team SPRO

W e zijn hier vooral naar toegekomen om te vissen op de Tukunari. In sommige kringen beter bekend als de Peacock Bass. Een felle en felgekleurde roofvis die erg lijkt op de grote broer van onze Nederlandse baars. Vandaar ook dat de Amerikanen hem bass, oftewel baars noemen. Niets is echter minder waar, deze vis behoort tot de familie van de cycliden. Maar iedereen die hem voor het eerst uit het water tilt, zal de overeenkomsten zien. Zoals ik al opmerkte: we zijn vooral voor deze vis gekomen. Maar gezien het feit dat het sportvissen in Suriname nog in de kinderschoenen staat, zullen we niet verbaasd opkijken als we iets anders naar boven takelen. Zowel de techniek van het vissen als de drill maken de jacht op de Tukunari spectaculair. Zeker als je een fanatieke roofvisser bent. Je vaart naar een eilandje, trekt de boot op de kant en het feest kan beginnen. Surinamers vissen met kleine aasvisjes die ze over het wateroppervlak laten glijden en hopen. Voor ons was het kunstaas het middel om ingezet te worden. En dan vooral de poppers met en zonder propeller. Snel en ruig binnendraaien, met veel kabaal. Ik vis gedurende de ochtend met een Spro Gigant Softbait hengel van 2.70 en een Hardliner x4300 molen van hetzelfde merk. 's Middags sta ik wat vaker in het water en ruil de 2 meter 70 versie voor een 2.40 lengte. Hier zit een Aggressive a-xl 520 molen op. Beide molens zijn opgespoeld met Power Pro dyneema van 0.23 mm. Geweldig materiaal waar ik, ondanks het feit dat ik er weinig visuren mee heb gemaakt,

tot op de centimeter nauwkeurig kan werpen. In deze visomgeving geen overbodige luxe. Vooral de agressieve-molen gaat door een strenge test, want hij duikt regelmatig kopje onder. Ook onder water doet de molen het goed. Al bij de eerste inworp wordt mijn kunstaasje letterlijk naar beneden gerukt. Dit is wel even anders dan snoeken in de polder! De Tukunari is niet gediend van de reactie van de lijn en de hengel en zigzagt met grote snelheid van links naar rechts. Het is nu zaak om binnen te draaien voordat de rover zich om een boom heen draait. De weerstand van de hengel, de

minimale rek van de lijn en de streng afgestelde slip doen hun werk. Dit is concentratie want de vis geeft niet op. Onvermoeibaar doet hij een aanval op het materiaal. Na een heftig gevecht blijkt ik deze keer de winnaar en kan ik de eerste Peacock Bass van de dag bekijken. In het water een ruige vechter, op de kant een van de beter "aan te pakken" tropische vissen. Allemaal hebben ze wel wat in dit klimaat: scherpe tanden, gifangels, stekels op plekken waar je ze niet verwacht. De Tukunari moet

het hebben van zijn snelheid en kracht, op kant moet je alleen de rugvinnen omzeilen. Bij de tweede vis die ik haak, merk ik direct dat het om iets totaal anders gaat. Deze vis probeert me met korte heftige rukken het water in te trekken. Norman, de Surinaamse gids, staat het lachend te bekijken. "Piranha" zegt hij, "en niet de kleinste uit het meer". Tijdens de drill loop ik maar alvast naar achteren, het water uit en de kant op. Deze vis heeft een reputatie waar ik niet graag het slachtoffer van word. Met gemengde gevoelens haal ik het zilverpaarse gevaarte op de kant. Een rood oog kijkt me woedend aan en de bek met tanden staat uitnodigend open. Als je daar een vinger in stopt ben je hem kwijt vertelt Norman me, nog steeds vrolijk lachend. Geroutineerd grijpt hij de vis van onder achter de kop en onthaakt mijn popper. Het eens zo robuuste aasvisje heeft een aantal gaten en deuken. Eén van de poten van mijn dreg staat bijna recht. Na een eerste kennismaking met deze Pitbullvis kijk ik verbaasd naar de vissers die zonder problemen tot borsthoogte in het water staan. Norman legt me uit dat deze Piranhavariatie niet in scholen jaagt, maar solitair leeft. Grote prooien vallen ze niet aan. Toch voel ik me het eerste kwartier niet echt op mijn gemak als ik door het lauwwarme water loop te waden.

De vangsten van de dag zijn goed. De mooiste manier om de Tukunari te vangen is het werpen van het kunstaas in een jagende troep. In hun haast om bij de prooi te komen springen de vissen volledig uit het water. In de felle zon is dat een prachtig gezicht. 🐟

Fishing in the Brokopondo artificial lake

We came especially here to fish the Tukunari, better known in some circles as the peacock bass. It is a strong and strongly colored predator fish that looks a lot like the big brother of our Dutch bass.

That is why the Americans call him bass. But nothing is further from the truth. This fish belongs to the cichlidae family. But everybody that pulls him out of the water will immediately see the similarities.

Like I mentioned before, we came especially for this fish. But since sport fishing is still in its infancy in Suriname, we will not be surprised if we pull up something different. The fishing technique as well as the drill make catching the Tukunari spectacular. Most certainly if you are a fanatical predator fisherman.

You sail to a small island, pull the boat ashore and the feast can start. Surinamers fish with small bait that they let glide and skip over the water. For us

it was going to be artificial bait, and especially the poppers with or without propeller. Reel them in quick and dirty with a lot of noise.

In the morning I fish with a SPRO Gigant Softbait rod of 2.70 m and a Hardliner X4300 reel of the same brand. In the afternoon I stand in the water more often and exchange the 2.70 m for a 2.40 m length. On this rod there is an Aggressive a-xl 520 reel. Both reels are spooled with a 0.23 mm Power Pro dyneema. This is tremendous material that enables me to cast with great precision even though I have few hours of experience with it. In this fishing environment it is not superfluous luxury. Especially the Aggressive reel is subject to a strenuous test since it regularly takes a dip. The reel does extremely well, even under water.

Right from the initial cast my artificial bait is literally pulled down. This is quite different from fishing for perch in the polders! The Tukunari did not like the reaction of the line and the rod and zig-

zags with great speed from left to right. It is now a matter of reeling him in before he shoots around a tree. The resistance of the rod, the minimal give of the line and the strongly adjusted slip do their work. This is concentration because the fish does not give up. With inexhaustible strength he attacks the material. After a fierce battle I seem to be the winner this time and I can have a look at my first peacock bass of the day.

In the water a rough fighter, on land one of the easier tropical fish to handle. They all have something in this climate: sharp teeth, venomous sting, spines where you do not expect them. For the Tukunari it is his speed and strength. On land the only thing to avoid are the dorsal fins.

With the second fish I hook, I immediately notice that it is something completely different. This fish tries to pull me in the water with short powerful tugs. Norman, the Surinamese guide smiles at me. "Piranha", he says "and not the smallest one in the lake either". During the drill I start walking backwards, out of the water and towards the shore. This fish has a reputation and it is not my intention to become a victim of it.

It is with mixed feelings that I haul the silver-purple monster out of the water. A red eye full of rage looks at me and the mouth with the serriformed teeth stands open invitingly. If you put a finger in there you've lost it, says Norman, still chuckling. Routinely he grabs the fish at the lower end behind the head and removes my popper. My once robust bait fish has a number of holes and dents in it. One of the hook's legs is completely bent.

After my first acquaintance with this pit bull fish I look in amazement at the fishermen who stand breast-high in the water. Norman explains to me that this Piranha variety does not hunt in schools but lives solitary. They do not attack large prey. Still, I do not feel too comfortable the first fifteen minutes while wading through the lukewarm water.

The catch of the day is good. The most beautiful way to catch a Tukunari is to cast the artificial bait in a hunting school. In their haste to get at the prey the fish jumps completely out of the water. This is nothing less than a magnificent sight in the brilliant sunshine. ➤

Een andere dimensie van de sportvisserij

Argyra; Griekse zeenimf in Surinaamse wateren

Martin Panday

Vier jaar geleden kwam Jaap Westerbeek voor het eerst uit Nederland naar Suriname om zich hier te vestigen. Als fervent sportvisser struinde hij de Surinaamse rivieren af, met een hengel op zoek naar de talloze zoetwatervissen die ons land rijk is. Al gauw kwam Jaap erachter dat er zich nog niemand bezighield met een professionele aanpak van sportvisserij.

Another dimension to angling

Argyra; a Greek Nereid in Surinamese waters

Four years ago Jaap Westerbeek came for the first time from Holland to Suriname to take up residence here. As a fervent sport fisherman he combed the Surinamese rivers with a fishing rod, looking for the countless fresh water fish our country is abundant with. Jaap discovered quickly that nobody bothered with a professional approach to angling.

“Wie wilde vissen moest dat helemaal zelf regelen,” zegt Westerbeek. “Een bootje kon men bij Leonsberg inhuren maar men moest zelf zorgen voor visgerei, aas en andere spullen die nodig zijn bij het vissen. Ook voor het eten en de drank moest men zelf zorgen. Er was niemand die in georganiseerd verband een echte all inn vistocht verzorgde voor de toerist die hier relatief kort verblijft en zijn of haar weg niet goed kent om zelf alles te regelen.”

En dat bracht Westerbeek op een idee. Hij liet met Surinaams hardhout een Guyaneze vissersboot nabouwen, die werd voorzien van twee buitenboordmotoren en er werden visattributen, hengels en andere snufjes uit de Verenigde Staten gehaald waarmee het vaartuig volledig als vissersboot kon worden ingericht. De veertig voet lange boot werd tenslotte beschilderd in typische Griekse kleuren en werd vernoemd naar Argyra, een zeenimf uit de Griekse mythologie wiens geliefde, volgens de overleveringen, door deliefdesgodin Aphrodite veranderd werd in een rivier.

De Argyra zou voornamelijk worden ingezet voor toeristisch sportvissen. Bij sportvissen gaat het er volgens Jaap Westerbeek om dat er wordt gehengeld naar of de grootste vis of de meeste vis. “En dat kwam goed uit,” zegt Westerbeek. “In Suriname komen vissen of in groten getale voor of ze zijn gewoon heel groot. De Katvis bijvoorbeeld kan wel 1.30 meter worden en zo een twintig kilo wegen. Bij Braamspunt hebben wij ook roggen uit het water gehaald en dat waren joekels van vis-sen.”

Het zogenaamde Catch & Release principe (visvriendelijk hengelen en de buit daarna waar loslaten in het water) wordt door Westerbeek eveneens gehanteerd. “Echter, als mensen de vis willen meenemen houden wij ze niet tegen. Vooral Surinaamse gasten stellen het erg op prijs om de buit naar huis mee te nemen en lekker op te eten. En daar is niets

op tegen zolang de vissen maar niet worden mishandeld.”

Met de Argyra, die als aanlegplaats hotel Torarica heeft, worden intussen niet alleen vistours ondernomen. De boot wordt eveneens ingezet bij dagtrips zoals een plantagetour over het water en beachtrips naar onder andere Braamspunt. Toch blijft sportvissen het belangrijkste thema voor Westerbeek. “Wij organiseren ook meerdaagse vistochten op het

Stuwmeer. Dat is een all inn tour waarbij het Kwana-eiland wordt afgehuurd en er naar hartelust kan worden gevestigd vanaf de boot. De meest voorkomende vis die de mensen uit het water halen is de Tukunari. Ik heb inmiddels de Nederlandse naam van deze populaire vis kunnen achterhalen en dat is de Pauwoogbaars. Tukunari's worden graag gevestigd vanwege hun overheerlijke smaak en hun stevige omvang maar wat buitenlandse gasten vooral spectaculair vinden is natuurlijk het trekken van een piranha uit het water. Het van de haak halen van een piranha gaat vaak gepaard met behoorlijk wat consternatie.”

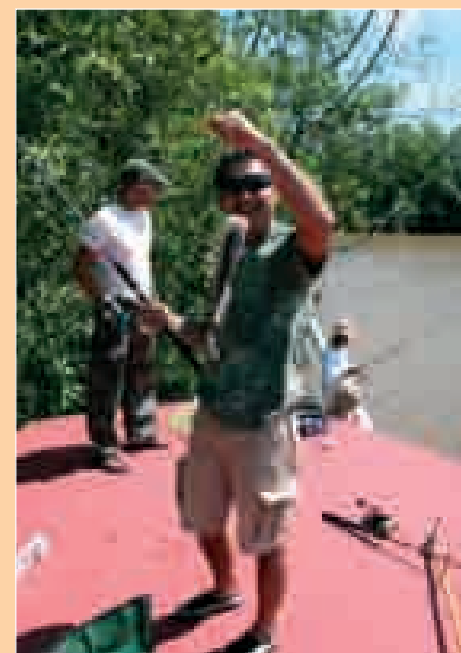
Wat voor spectaculairs er werkelijk met de Argyra kan worden beleefd, vertelt Jaap Westerbeek pas op het laatst. “We ondernemen ook vistochten op de oceaan, de zogeheten Oceantrips. Met de Argyra varen wij zo een dertig mijl vanaf de Surinaamse kust naar de open zee waar het water blauw kleurt. De hengels en de lijnen worden van te voren geknoopt want op zee kan het er behoorlijk onstuimig aan toe gaan. De gasten krijgen daarom van te voren een pilletje tegen zeeziekte. Op de zee wordt er ‘trolling’ gevestigd. Dat betekent dat er langzaam varend gevestigd wordt waarbij de lijnen aan de achterkant van de boot in het zeewater ‘hangen’. Wanneer men beet heeft, wordt de boot tot stilstand gebracht en krijgt de ‘gelukkige’ die achter de hengel staat een fighting belt om. Dat is een brede riem die om het middel wordt geslagen en waarin de hen-

gelstok stevig wordt bevestigd. Daarna kan er letterlijk met de vis worden geworsteld want het binnenhalen van de buit verloopt met behoorlijk wat fysieke inspanningen. De mensen gebruiken zowat hun hele lichaam om, met de hengel om hun middel, de vis binnen te halen. Een gevecht dat soms uren kan duren.”

Om bij de Oceantrip de visgarantie te verhogen, is Jaap Westerbeek bezig met het verder onderzoeken en uitproberen van deze trip. “We proberen natuurlijk een zo exact mogelijke locatie op zee te vinden waar de meeste vis gevestigd kan worden. Anderen doen het met sleepnetten maar daar gaat het bij sportvissen nou net niet om.”

De Oceantrip klinkt inderdaad sensationeel. Met een vermogen van 270 pk, tegen de wilde golven in, over de zee razen en met allerlei krachttoeren de buit naar binnen slepen kan weinig anders beloven dan een adembenevend visavontuur. Maar hoe zit het eigenlijk met de veiligheid aan boord? Dat legt Westerbeek zelf uit. “Sowieso de twee buitenboordmotoren. Die zorgen ervoor dat we altijd weer thuiskomen. Mocht er eentje uitvallen dan heb je de andere nog. Daarnaast is de hele boot voorzien van een complete railing, een GPS (Global Positioning System) en een VHF (Very High Frequency) radio met een bereik van 50 mijl buiten de kust. Verder is het dek van de boot voorzien van een antisliplaag zodat mensen bij nattigheid niet uitglijden en wij beschikken uiteraard over reddingsvesten, reddingsboeien en een reddingslijn. Ook een flairgun en brandblussers behoren tot ons arsenaal aan veiligheidsmaatregelen.”

Aardig om te weten is dat de Argyra een topsnelheid kan bereiken van 28 mijl per uur wat neerkomt op zo een 45 kilometer per uur. En dat is zelfs voor een Griekse zeenimf behoorlijk snel. ➤

"If you want to fish you have to take care of everything yourself", says Westerbeek. "You could rent a boat at Leonsberg but you have to supply your own fishing gear, bait and all other equipment required for fishing. You have to provide food and beverages as well. There was nobody able to provide in an organized manner a real all-in fishing trip for the relatively short stay tourist that does not know his or her way well enough around to organize everything. And that gave Westerbeek an idea. With Surinamese hardwood he had a copy of a Guyanese fishing boat built, equipped with two outboard motors and fishing equipment, rods and other novelties imported from the United States to equip the craft completely as a fishing boat. The forty foot long vessel was finally painted in typical Greek colors and named after Argyra, a sea nymph from the Greek mythology whose lover, according to the legend was changed into a river by the goddess Aphrodite. The Argyra would be used mainly for tourist sport fishing. As far as Jaap Westerbeek is concerned, the idea in sport fishing is to catch the biggest or the most fish. "And that worked out fine", says Westerbeek. "In Suriname fish occur either in large numbers or they are just very big. The catfish for instance can reach a length of 1.30 m and weigh in at 20 kilo's. At Braamspunt we caught some rays and they were really huge". Westerbeek follows the so-called catch and release principle (fishing and releasing the catch again afterwards). "But if people want to take the fish home we will not prevent them. Especially Surinamese customers really appreciate it to be able to take the catch home and eat it. And there is nothing wrong with that as long as the fish is not mistreated".

The Argyra, which uses the Hotel Torarica as a mooring place is not only used for fishing tours. The boat is used for daytrips as well like a plantation tour and beach trips to Braamspunt for instance. Sport fishing remains the major theme for Westerbeek though. "We organize several-day

fishing trips on the Brokopondo reservoir. This is an all-inclusive tour whereby Kwana Island is rented and people can fish from the boat to their heart's content. The fish being caught most often is the Tukunari. In the meantime I have been able to ascertain the Dutch name of the fish, and that is the Peacock Eye Bass. Tukunari's are a favorite catch for their exquisite taste and their solid size. What foreign customers find especially spectacular though is pulling a piranha out of the water. Removing the hook from a piranha is often accompanied by a lot of consternation".

The most spectacular the Argyra can offer is told by Jaap Westerbeek only at the end. "We cater to ocean fishing trips as well. We take the Argyra about 30 miles from the coast out to the open sea where the water colors blue. The rods and lines are tied up in advance because the open sea can be quite rough.

That is also the reason why customers receive a seasickness pill in advance. On the open sea, fishing

is done by trolling. That means the fishing is done with the boat slowly moving. The lines "hang" in the water at the rear end of the boat. When a bite occurs the boat is stopped and the "lucky" one standing behind the fishing rod gets a fighting belt put on. This is a wide leather belt wrapped around the waist, onto which the fishing rod will be solidly attached. Then the fight with the fish can begin because hauling in a big fish requires a large amount of physical exertion. People use their entire body with the rod solidly attached, to haul in the fish. A fight that can easily last for hours". In order to guarantee the catching of fish during the ocean trip, Jaap Westerbeek does more research and trials on this trip. "What we are trying to do naturally is to find an exact as possible location on the sea where the most fish can be caught. Others do it with dragnets but that is exactly what sport fishing is not about".

The ocean trip sounds indeed sensational. Blasting through the wild waves over the sea with 270 horsepower and hauling in fish with all kinds of feats of strength can promise nothing less than a breathtaking fishing adventure. But how is safety on board actually? Westerbeek himself explains that. "The two outboard motors in any case. They will see to it that we always get back home safely. If one should fail, there is always the other one. Besides, the boat is completely equipped with railings all around, a GPS (Global Positioning System) and a VHF (Very High Frequency) radio with a range of 50 miles outside the coast. The deck has an anti-slip coating so people do not slip when it is wet and we have obviously life jackets, life buoys and a life line. A flare gun and fire extinguishers are part of our safety equipment as well.

It is interesting to note that the Argyra has a top speed of 28 miles per hour which amounts to about 45 kilometers. And that is, even for a Greek Sea Nymph, considerably fast. ➤

Agenda

De visser aan de Boomskreek droeg een strohoed. Het was nog vroeg, de zon was net op. Eén van de mooiste momenten van de dag. Ik was op weg naar de winkel om mijn krantjes te kopen. Verse broodjes zouden er waarschijnlijk nog niet zijn. De andere kant op was er wel een winkel met vers brood, maar daar hadden ze weer geen kranten. Een lastige keus. De ochtendbladen lezen nu eenmaal prettiger met verse puntjes binnen handbereik.

De visser staarde geconcentreerd naar zijn hengel. De Boomskreek lag er mooi bij. Schoon, opgehaald, geen stank. Klaar voor de regentijd. Er stond weinig wind, geen rimpeltje te zien. Ik bleef staan. Mag je wel tegen een visser praten, vroeg ik me af. Er hangt altijd zoveel stilte rond deze mensen.

“Goeiemorge”

Geen antwoord.

“Willen ze nog wel bijten?”

Dat had ik natuurlijk niet moeten zeggen. Het is de taal van een leek. De stilte werd ondraaglijk. Ik gooide het over een andere boeg en maakte hem deelgenoot van het gruwelijke dilemma waarmee ik elke ochtend ontwaakte. Kies ik vandaag voor de Chinese winkel met vers brood of ga ik voor de ochtendbladen. “Dat is dus mijn agenda van dit moment”, besloot ik gewichtig.

De visser trok zwijgend een spartelende vis uit het water.

“Ah, een tilapia” riep ik enthousiast.

De man keek op. Dit had hij niet verwacht. Die bakra sprak zijn taal! Hij peurde het haakje uit de bek van het beest en gooide hem in de emmer die tevens dienst deed als visstoeltje.

“Gaat u die opeten?”, vroeg ik.

“Voor de honden”, klonk het nors

Ik was blij verrast. Hij kon praten! Het ijs was gebroken.

“U gooit ‘m niet terug?”

Weer zo’n domme vraag. De visser zuchtte en ging er eens goed voor zitten. Ik was dan wel een leek op dit gebied, maar ik had enige kennis van de Surinaamse vis getoond. Mijn geval was niet helemaal hopeloos.

“Een vis die na het vangen weer wordt uitgezet, ga je nooit meer opnieuw vangen”, verklaarde hij filosofisch. Nu was het mijn beurt om te zwijgen. Voordat ik weer een domme vraag kon stellen, vervolgde hij “De vis herkent het haakje en bijt niet. Ze geven de angst aan elkaar door”. Ik stond perplex. Dat een ezel zich niet tweemaal aan dezelfde steen bezeert, dat wist ik. Maar dat vissen daarover ook nog kunnen communiceren... alle mensen! Ik dacht terug aan een avontuur in Ierland, waar ik in een meertje stond te vissen naar forellen. Na één keer bijten hielden ze het voor gezien. Ze dansten en sprongen en haptten naar alles wat bewoog. Maar mijn vlieggaas lieten ze met rust. Ze lachten me gewoon uit, die beesten.

Een nieuw spreekwoord was geboren. “Een vis hapt nooit twee keer in dezelfde haak”, zei ik in een oubollige poging om mijn forellentrauma te verwerken. Het zat me niet lekker. Nu moet ik dus helemaal in Suriname te horen krijgen hoe het zit met die mystieke relatie tussen visser en vis!

Maar ik was nog niet klaar met ‘m. “Ik ben ook wel es de Noordzee opgevaren met een kotter. Gingen we op

Column

makreel vissen. Twaalf kunstazen aan een hengel. Als we een school hadden gevonden, was het alleen ophalen. Zakken vol vis bracht ik mee naar huis”, zei ik met enige minachting over die domme makrelen.

“Dat zwemmen in scholen is pure schoonheid” antwoordde de man met de strohoed “Dat je daar je hengel in gooit, kan ik geen vissen noemen”.

Ik realiseerde me dat vissers overal en altijd een antwoord op weten. Soms door simpelweg geen antwoord te geven. Misschien koos hij elke ochtend voor de winkel met vers brood. Want ach, wat moet je ook met al die kranten.

Een bromfiets knetterde voorbij. De betovering was verbroken. Het zou een drukke dag worden. “Nou ik ga maar es”, riep ik ten afscheid “Ik heb een volle agenda vandaag” “Dit is mijn agenda”, zei de man en wees op zijn dobber.

Henk Hendriks (1946) is correspondent en regiovertegenwoordiger voor Radio Nederland Wereldomroep in Suriname. Deed hier in 1969 gedurende een half jaar onderzoek voor zijn studie sociologie. Bekleedde in de jaren '70 en '80 beleidsfuncties in het kader van de vestiging van Surinamers in Nederland.

Henk Hendriks (1946) is correspondent and regional representative in Suriname for Radio Netherlands World Service (RNW). Did a half year of research in 1969 for his sociology study. Held in the seventies and eighties, management functions within the scope of the establishment of Surinamers in the Netherlands.

Agenda

The fisherman sitting at the Boomskreek canal was wearing a straw hat. It was still early, just after sunrise. For many of us one of the most enjoyable times of day. I was on my way to the store to buy my newspapers. Fresh rolls would probably not be available as yet. On the other side of the canal the store has fresh rolls but no newspapers. A tricky choice. The morning papers are just more pleasant to read with some fresh rolls within reach. The fisherman was looking intently at his fishing rod. The canal looked really splendid. Clean, dredged-up, no nasty smell and ready for the rainy season. No gentle breeze was rippling the black-mirrored surface of the water. I just stood there in awe. Are you allowed to talk to a fisherman, I was wondering. These people are always surrounded by such quietness.

“Morning”.

No answer.

“Are they biting?”

I knew right away it was the wrong thing to say. It is the language of the non-initiated. The silence became intolerable. I tried another approach and made him partner in the atrocious dilemma I face every morning at awakening. Do I decide today for the Chinese store with fresh rolls or for the one with newspapers? “This is my agenda for the moment”, I concluded pompously.

The fisherman silently pulled a floundering fish out of the water.

“Ah, a tilapia”, I yelled enthusiastically.

The man looked up. He had not expected that. Imagine, this Dutchman spoke his language! He pulled the hook out of the mouth of the animal and threw it in the bucket that served as fishing stool as well.

“Are you going to eat it?” I asked.

“For the dogs”, was his surly reply.

I was happily surprised. He could talk! The ice was broken.

“You do not throw it back?”

Again such a stupid question. The fisherman

sighed deeply and purposely adjusted his seating arrangement. I might have been a layman in this

field, but I had shown to have some knowledge about Surinamese fish. My case was not entirely hopeless.

“You will never catch a fish again that is thrown back in the water after being caught”, he declared philosophically. Now it was my turn to remain quiet. Before I was able to ask another stupid question, he went on to say “The fish recognizes the hook and does not bite. They pass on this fear to each other”. I was flabbergasted. Once bitten, twice shy. I knew this but that fish are able to communicate among themselves about this ... Good God! I was thinking back about an adventure in Ireland, where I was fishing for trout in a small lake. After biting once they packed it in. They were dancing and jumping and biting everything that moved, except my bait. Those animals were laughing in my face.

And a new saying was born that day. “A fish never bites the same bait twice”, I said in an awkward attempt at coping with my trout trauma. But I did not feel good about it. Right in Suriname I had to be told about the mystical relationship between fisherman and fish!

But I was not quite finished with him yet. “I once sailed up the North Sea in a cutter to fish for mackerel. Twelve artificial bait to a rod. When we had found a school it was just hauling them in. I brought bags full of fish home”, I said with some contempt about these stupid mackerels.

“Swimming in schools is a thing of beauty”, the man with the straw hat answered. “Throwing your rod into it, I cannot call fishing”.

I realize that fisherman everywhere and always have an answer to everything. Sometimes simply by not giving an answer. Maybe every morning he picked the store with the fresh rolls. What do you do with all these newspapers anyway.

A moped tore apart the silence and the enchantment was broken. A busy day was in the make.

“Well, I will be off then”, I yelled in leaving. “I have a busy agenda today”.

“This is my agenda”, the man said pointing at his float.

**Iedere SLM tickethouder
krijgt een gratis toegangskaat**

Ga met uw ticket en paspoort naar:
METS Travel & Tours - Nassyllaan 2, Paramaribo
Ma-vrij: 8.00 - 16.00 uur.

www.surinamevacations.com

Colakreek is genieten!

The easy way to pay

Easily withdraw money and make payments in Suriname?

Your foreign ATM and credit card is now accepted by the more than 35 ATMs and more than 400 POS machines of DSB Bank!

- Easily withdraw your money and make payments 24 hours a day, 7 days a week
- Safe, you always have the right amount of money in your pocket
- And inexpensive!!

You recognize our ATM and POS machines by our logo

DSB Bank

DSB Bank (Netherlands) NV - PO Box 1000, The Hague, Netherlands | Phone: +31 (0)70 710 710 | Fax: +31 (0)70 71 11 90
E-mail: info@dsb.nl | www.dsb.nl

Dok 204

A small, square photograph showing a bottle of sparkling wine chilling in an ice bucket on a beach. The bottle is wrapped in a white towel. In the background, there's a blue umbrella and a person's legs. The foreground shows a yellow plate and a glass.

Garden of Eden

Virolastraat 61 - Uitvlugt, Paramaribo
Tel: 499448

Roti Shop Jaasje
 Zwartenhovenbrugstraat 9 - Tel. 472608
 Openingstijden: Ma. t/m Za. van 08:00 - 12:00
 Filiaal: Grote Ombweg (Gaijerij) - Tel. 426507
 Openingstijden: Ma. t/m Za. van 08:00 - 10:00
 Filiaal: Johannes Mungtstraat 21 - Tel. 500761
 Openingstijden: Ma. t/m Za. van 08:00 - 10:00

SURAIR CATERING SERVICES N.Y.
 SURAIR CATERING SERVICES N.Y. IS AN INTERNATIONAL
 H.A.C.C.P. CATERING COMPANY WITH AIRLINE CATERING AND
 RELATED BUSINESS ACTIVITIES AS MAIN FORCES.

J. L. Pineda, *Environmental Engineer* - *Orlando, FL* - *Residence* - *South America*
Tel: +54 (0) 2225 41 2255 - +54 (0) 2225 41 2257 E-mail: [carlos@carlos.com](mailto:carlos@carlos@carlos.com)

[illegible]

Visit us online at:
www.surinamairways.net

RESIDENCE INN

Hotels with excellent service

Residence Inn Paramaribo

Anton Dragtenweg 7

Tel: (597) 472387

Fax: (597) 424811

resinpbo@sr.net

resinpbo@cq-link.sr

Residence Inn Nickerie

R.P.Bharosstraat 84

Tel: (597) 0210950

Fax: (597) 0210954

resinnic@sr.net

www.resinn.com

Naar boven... of naar beneden?

Onze service gaat steeds omhoog.
Onze leenrente voor bedrijven
en individuen steeds omlaag.

Neemt contact op met onze medewerkers op
alle kantoren van de Hakrinbank.

HAKRINBANK NV

Website: www.hakrinbank.com / E-mail: hakrindtp@n.net

Uw internetbank!

Suriname in feiten

Ligging

Suriname ligt in Zuid-Amerika, net iets ten noorden van de evenaar. In het zuiden grenst het aan Brazilië, in het noorden aan de Atlantische Oceaan, in het oosten aan het Franse overzeese departement Frans-Guyana en in het westen aan de voormalige Britse kolonie Guyana.

Hoofdstad

Aan de linkeroever van de brede Surinamerivier ligt de hoofdstad Paramaribo. De naam zou zijn afgeleid van Parmurbo, een inheems dorpje uit de zeventiende eeuw. Paramaribo is een uitgestrekte stad met weinig hoogbouw. Het historische stadscentrum kenmerkt zich door witgeschilderde monumentale houten panden met een onderbouw van rode bakstenen. Vanwege de historische waarde plaatste de VN-cultuurorganisatie UNESCO de binnenstad in 2002 op de Werelderfgoedlijst.

Naam

In de drie Guyana's woonde ooit de inheemse stam 'Surinen'. Naar deze stam zou Suriname zijn genoemd.

Oppervlakte

Suriname heeft een oppervlakte van zo'n 164.000 vierkante kilometer (circa vier keer zo groot als Nederland!). Een groot deel van het land is bedekt met ongerept tropisch regenwoud.

Bevolking

Suriname heeft ongeveer een half miljoen inwoners met voorouders uit alle windstreken. De gevarieerde samenstelling van de bevolking vindt haar oorsprong in de koloniale tijd. De oorspronkelijke bewoners, de inheemsen, kregen te maken met Europese (vooral Nederlandse) overheersing. Vanaf 1650 stuurden de koloniale machthebbers Afrikaanse negers als slaven naar Suriname. Hun nakomelingen worden tegenwoordig aangeduid als Afro-Surinamers of creolen. De Marrons zijn afstammelingen van weggelopen slaven. Rond en na de afschaffing van de slavernij, in 1863, kwamen contractarbeiders uit India, Indonesië en China naar Suriname om te werken op de plantages. In de koloniale tijd vestigden zich ook Joden, Libanezen en Europeanen zich in Suriname. Na die tijd kwamen er ook Haïtianen, Brazilianen, Chinezen en Guyanezen.

Talen

De officiële taal is het Nederlands, maar Suriname kent nog zo'n twintig andere talen. De lingua franca, de algemene omgangstaal, is het Sranan Tongo, met woorden van Afrikaanse, Engelse, Portugese en Nederlandse oorsprong. Het Sarnami is een Surinaamse variant van het Hindi die veel wordt gebezigd door de Hindostanen, de Surinamers van Indiase afkomst. Ook veel Javanen, Chinezen, Marrons en Inheemsen spreken nog hun eigen taal of een variant daarvan.

Klimaat

Suriname heeft een tropisch, vochtig klimaat, met temperaturen die variëren van 23 graden ('s nachts) tot 37 graden Celsius ('s middags). Er zijn droge en natte seizoenen.

Staatsbestel

Een democratische republiek met een president aan het hoofd.

De Nationale Assemblée, het hoogste politieke orgaan, telt 51 volksvertegenwoordigers.

Munteenheid

De Surinaamse Dollar (SRD) is gelijk aan 100 centen. Sommige hotels en grote winkelzaken accepteren vreemd geld en creditcards. Vreemde valuta kunt u veilig wisselen bij de handelsbanken en cambio's. Geldtransacties op straat zijn af te raden. Met sommige bankpasjes kunt u Surinaamse Dollars pinnen bij de geldautomaten.

Transport

Het Surinaamse wegennet bestaat uit verharde en onverharde wegen met een totale lengte van 9.000 kilometer. Het verkeer rijdt links. Het Nationaal Vervoers Bedrijf en particuliere lijnbussen verzorgen openbaar busvervoer. Daarnaast zijn er veel taxibedrijven. Ook zijn op verschillende adressen in Paramaribo fietsen te huur.

Internationale vluchten landen op de Johan Adolf Pengel International Airport, zo'n 45 kilometer ten zuiden van Paramaribo. Van de luchthaven Zorg en Hoop in Paramaribo vertrekken vliegtuigjes en helicopters naar airstrips (kleine vliegveldjes) in het binnenland. De rivieren van Suriname zijn over het algemeen goed bevaarbaar.

Electriciteit

Vrijwel overal 110/127 volt/ 60 hertz. Grote hotels beschikken doorgaans ook over aansluitingen voor 220 volt

Telecommunicatie

In Paramaribo, de kuststrook en in sommige binnenlandse dorpen staan telefooncellen. Belkaarten zijn te koop bij het telecommunicatiebedrijf Telesur, bij postkantoren en bij de meeste buurtwinkels en supermarkten. U kunt zich ook laten (terug)bellen in zo'n telefooncel; het nummer staat op de gele overkapping. Het internationale toegangsnummer tot Suriname is 00597.

Collect belt u via 156 (naar de Verenigde Staten) en 157 (naar Nederland). Doet u dat met een mobiele telefoon, dan worden lokale gesprekskosten afgetrokken van uw beltegoed. Het gebruik van een buitenlands gsm-toestel kan, maar is erg duur. Wilt u tegen binnenlands tarief bellen, dan kunt u de eigen SIM-kaart tijdelijk vervangen door een Surinaams exemplaar. Het is dan wel handig om een regiovrij (SIM-lockvrij) toestel mee te nemen. Een SIM-kaartje koopt u voor 18 US-dollar bij Telesur en bij telefoonwinkels. U dient zich wel te legitimeren.

Wilt u internetten? In Paramaribo vindt u in elke wijk een of meer internetcafé's. In sommige districten kunt u eveneens een bezoekje aan cyberspace brengen.

Vereisten voor binnenkomst

Een geldig paspoort en eventueel een geldig visum. De vreemdelingendienst van de politie vindt u op de hoek van de Mr. J. Lachmonstraat en Dr. Ir. H.S. Adhinstraat, in het gebouw van het ministerie van Openbare Werken. Telefonisch bereikt u de vreemdelingendienst via 532109.

Een vaccinatiebewijs tegen gele koorts en cholera is alleen nodig als u uit een besmet gebied komt.

Accommodatie

Paramaribo heeft verschillende grote hotels met goed voorziene kamers en airconditioning. De kwaliteit van kleinere hotels, pensions en guesthouses is doorgaans redelijk. Verder is er een groeiend aanbod van vakantiewoningen en appartementen. Ook het westelijke stadje Nieuw-Nickerie beschikt over hotels, pensions, guesthouses en huurwoningen.

Elders in de kuststrook staan eveneens enkele hotelletjes en guesthouses. In het binnenland is de accommodatie doorgaans iets eenvoudiger. Sommige dorpen beschikken over een logeergebouw, maar er zijn ook lodges in fascinerende natuurgebieden. Dichtbij de stad kunt u terecht in verschillende vakantieparken.

Cuisine

Het aanbod van de vele restaurants en eethuisjes is bijzonder gevarieerd. Geniet van smakelijke Javaanse, Chinese, Creoolse, Hindostaanse, Koreaanse en Europese gerechten, of kies voor de internationale kaart.

Kleding

In het vochtige klimaat is lichte, katoenen kleding bijzonder aan te bevelen. De meeste bezoekers vinden het prettig om dagelijks een aantal keren te douchen en schone kleren aan te trekken.

Drinkwater

In Paramaribo is het kraanwater lekker en prima drinkbaar. Gebotteld Surinaams water van goede kwaliteit is overal verkrijgbaar.

Gezondheid

Suriname beschikt over moderne ziekenhuizen, goed opgeleide artsen en gezondheidswerkers. Diverse apotheken in stad en district zorgen voor voldoende aanvoer van medicamenten. Bent u van plan, het diepe binnenland te bezoeken, informeer dan tijdig naar de juiste malariakuur! Recente informatie vindt u bij het Buro voor Openbare Gezondheidszorg, Rode Kruislaan 22, Paramaribo.

Visit us online at: www.surinamairways.net

Facts about Suriname

Geographic Location

Suriname is situated on the continent of South America just North of the Equator. The country is bordered in the South by Brazil, in the North by the Atlantic Ocean, in the East by the French Overseas Department French Guyana and in the West by the former British colony Guyana.

Capital

On the West Bank of the broad Suriname River lies the Capital city Paramaribo. The name is supposedly derived from 'Pamurbo' - an indigenous village dating back to the seventeenth century.

Paramaribo is an extended city with few tall buildings. Its white-painted monumental buildings with a foundation of red brick distinguish the historic city center. In 2002, because of its historical importance, the UN Cultural Organization UNESCO placed the inner city of Paramaribo on the World Heritage List.

Name

In all three Guyanas, there once lived the indigenous people named 'Surinen'. From this word, the name Suriname is probably derived.

Surface Area

Suriname has a surface area of approximately 164,000 sq. kms. (about four times the size of Holland). A large part of the country is covered by unspoiled tropical rain forest.

Population

Suriname has approximately half a million inhabitants whose forefathers came from all over the world. The varied composition of the population dates back to the colonial period. The original inhabitants, the indigenous Amerindian people had to deal with European domination, with particular reference to Dutch dominance. Ever since 1650 the colonial rulers forced Africans into slavery and sent them to Suriname. Their descendants are known as Afro-Surinamers or Creoles. The Maroons are descendants of runaway slaves. After the abolition of slavery in 1863, contract laborers from India, Indonesia and China came to work on the Suriname plantations. During the colonial period Jews, Lebanese and Europeans immigrated to Suriname and long afterwards, Haitians, Brazilians, Chinese and Guyanese decided to make Suriname their home.

Language

The official language is Dutch, but Suriname recognizes about twenty other languages. The 'Lingua Franca', the colloquial language is Sranan Tongo, with words originally from Africa, English, Portuguese and Dutch. Sarnami is a Surinamese variant of Hindi that is freely spoken by the Hindustanis (Surinamese descendants of Indian immigrants). Javanese, Chinese, Maroons, as well as the indigenous people speak their original languages or a variation thereof.

Climate

Suriname has a humid, tropical climate with temperatures ranging from 23 degrees Celsius at night up to 37 degrees Celsius in the afternoons during some months of the year. There are dry and wet seasons.

Government

Suriname is a democratic republic headed by a President. The National Assembly has 51 Parliamentarians.

Currency

The Surinamese Dollar (SRD) is equal to 100 cents. Some hotels and large department stores accept foreign currency and credit cards. Foreign currency can safely be exchanged in commercial banks and cambios. Money transactions on the street are not advised. With some bank passes, one can acquire Suriname dollars at the automatic cash machines.

Electricity

Almost everywhere there is 110/127 volt 60 hertz. The larger hotels generally also have 220 volt connections.

Transport

The Suriname road network consists of asphalted as well as sand roads, with a total length of 9,000 kilometers. There is left-hand traffic. The National Transportation Company as well as private bus operators provide public bus transportation. In addition, there are several taxi companies and several places in Paramaribo also have cycles for hire. Foreign aircraft, in general, use the Johan Adolf Pengel International Airport located about 45 km. South of Paramaribo. From the local Zorg-en Hoop airport in Paramaribo, small aircraft and helicopters depart regularly to interior airstrips. Suriname's rivers are navigable.

Telecommunications

In the city of Paramaribo, along the coastal area and also in some interior villages, telephone booths are located. Calling cards can be bought at the Telephone company Telesur, post offices and in many neighborhood shops and super markets. You may also be 'called back' at any of the telephone booths; the number is painted on the roof. The international code for Suriname is: 00597. You can also call collect via 156 (U.S.A) and 157 (Holland).

However, if you do that with a mobile telephone, the local telephone call costs will be deducted from your telephone card balance.

Usage of a foreign gsm cellular phone is possible, but is very expensive. If you desire to call using the local rate, you'll have to exchange your SIM card temporarily for a Surinamese calling card. It is therefore a practical idea to bring along a regional free (SIM-lock free cell phone). A SIM card costs \$35.00 US (including U.S.\$10.00 calling card at Telephone stores). Be sure to have some form of identification handy. Do you want to go online? Every area of Paramaribo has a few internet cafes. In some areas you can even enter cyberspace.

Entry Requirements

A valid passport is needed, and if required a valid visa. The Police administered Department for foreigners is located in the building of the Ministry of Public Works on the corner of the Mr. J. Lachmonstraat and the Dr. Ir. H.S. Adhinstraat. This office can be reached by telephone: 532109. A vaccination certificate against yellow fever and cholera is only required when you arrive from an infected area.

Accommodation

Paramaribo has various large hotels with well-appointed comfortable air-conditioned rooms. The quality of smaller hotels, pensions and guesthouses is passable. In addition, there is an increasing number of vacation houses and apartments. The western town of Nickerie also has hotels, pensions, guesthouses and vacation houses for rental. Elsewhere on the coastal area smaller hotels and guesthouses can be found. In the interior, the accommodation is somewhat simpler. Some villages have a simple guesthouse, but there are also tourist lodges in fascinating nature areas. Near the city you will also find several vacation park areas.

Cuisine

There is a wide variety of restaurants and eating houses. You can enjoy tasty Javanese, Chinese, Creolese, Hindi, Korean and Dutch food, or choose from the international menu.

Clothing

In the humid climate, light cotton clothing is highly recommended. Many visitors find it a good idea, to take a shower several times daily, then change into clean clothing.

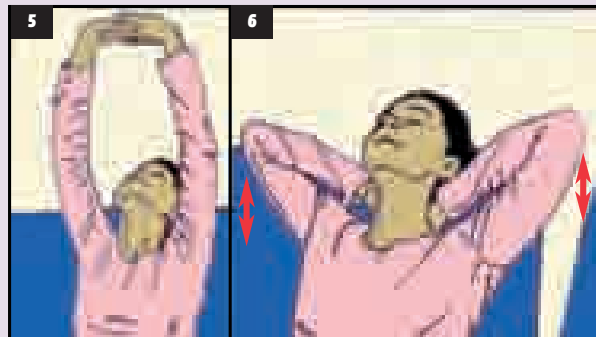
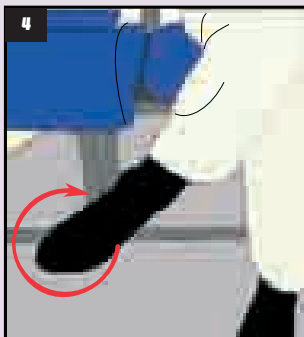
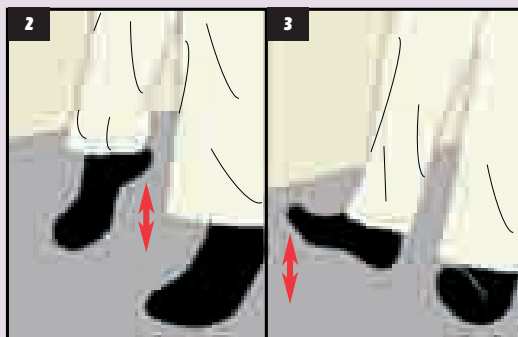
Drinking water

In Paramaribo, tap water is clean and safe. Good quality bottled Surinamese natural water is also available everywhere.

Health

Suriname has modern hospitals, well-trained and skillful doctors and health care workers. Several pharmacies in the city and districts ensure regular and adequate supply of medicines. If you are planning to visit the deep interior, please seek advice in advance about the correct anti-malaria medicine. Up to date information can be obtained from the Bureau of Public Health, 22 Rode Kruislaan, Paramaribo.

Visit us online at: www.surinamairways.net

Fit tijdens de vlucht

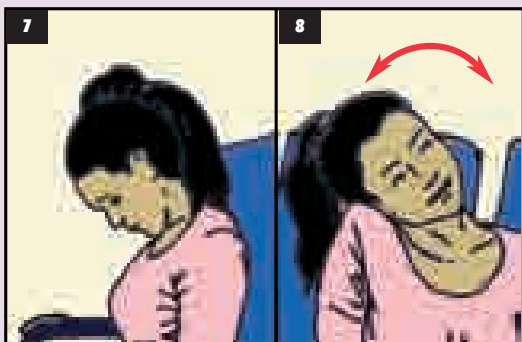
Blijf in beweging, voor soepele gewrichten, een goede bloedsomloop en een ontspannen gevoel tijdens uw vlucht. Succes!

1. Zit ontspannen in uw stoel met een rechte rug en de voeten plat op de vloer. Adem vijf tellen in. Houd vijf tellen vast. Adem vijf tellen uit. Herhaal dit drie keer. Adem vijf tellen in. Adem vijf tellen uit. Houd vijf tellen vast. Herhaal dit drie keer. Adem vijf tellen in en houd vijf tellen vast. Adem vijf tellen uit en houd vijf tellen vast. Herhaal dit drie keer.
2. Zet de ballen van uw voeten stevig op de grond en licht uw hielen op. Vindt u deze oefening te gemakkelijk, plaats dan uw tas op uw bovenbenen. Ga door tot u moe bent.
3. Houd uw hielen stevig op de grond en wijs met uw tenen naar het plafond. Deze oefening kunt u doen zolang u wilt!
4. Sla de benen over elkaar. Maak cirkels met de hangende voet. Ga door tot u moe bent en wissel dan van been.
5. Sla uw handen ineen. Breng uw armen zo hoog mogelijk boven het hoofd, met de palmen naar het plafond. Herhaal vier keer.
6. Sla uw handen in elkaar achter de nek. Steun uw nek met de handen en duw de ellebogen rustig omhoog. Herhaal vier keer.
7. Breng de kin langzaam naar de borst en haal drie keer diep adem. Herhaal dit vijf keer.
8. Breng uw linkeroot zo ver mogelijk naar de linkerschouder. Breng daarna uw rechteroot zo ver mogelijk naar de rechterschouder. Doe deze oefening langzaam en herhaal vijf keer naar beide kanten.
9. Laat de armen rustig langs uw lichaam rusten. Rol de schouders acht keer naar voren en acht keer naar achteren. Trek daarna uw schouders op. Dat mag tegelijk of een voor een. Houd zes tellen vast en laat de schouders daarna rustig vallen. Vier keer herhalen.
10. Strek uw armen voor u uit. Houd de handpalmen naar beneden. Kantel de palmen tien keer naar voren en vervolgens tien keer naar u toe.
11. Kiss the stars. Rol uw hoofd langzaam naar achteren. Als u dit goed doet, voelt u het van kin tot schoudergewricht. Laat uw hoofd langzaam van links via het midden naar rechts rollen. Maak ondertussen kusbewegingen in de lucht. Ga vervolgens van rechts naar links. Herhaal tien keer.

Fit while flying

Keep moving for flexible joints, a good blood circulation and a relaxed feeling during your flight.

1. Sit relaxed in your chair with the back straight and your feet flat on the floor. Inhale for five counts, hold for five counts, then exhale for five counts. Repeat this exercise three times. Inhale for five counts, exhale for five counts, hold for five counts. Repeat this exercise three times. Inhale for five counts, hold for five counts, exhale for five counts, hold for five counts. Repeat this exercise three times.
2. Place the balls of your feet firmly on the floor and lift your heels. If you don't find this exercise challenging enough, put your carry on bag on your thighs. Continue until you are tired.
3. Plant your heels firmly on the floor and point your toes to the ceiling. You can do this exercise as long as you wish.
4. Cross your legs. Rotate your dangling foot in a circle. Continue until you are tired then switch to the other leg.
5. Clasp your hands together. Lift your hands as high as possible above your head, with your palms pointing to the ceiling. Repeat this exercise four times.
6. Bring your hands together behind your neck. Support your neck with your hands and slowly push up your shoulders. Repeat four times.
7. Slowly bring your chin to your chest and take three deep breaths. Repeat this exercise five times.
8. Bring your left ear to your left shoulder as much as your can. Then bring your right ear to your right shoulder as much as possible. Do this exercise slowly and repeat five times on each side.
9. Let your arms rest calmly alongside your body. Rotate your shoulders eight times forward and eight times backwards. Then lift your shoulders, one by one, or both simultaneously. Hold this position for five counts then slowly lower your shoulders. Repeat four times.
10. Stretch your arms to the front. Point your palms downwards. Turn your palms ten times to the front, then ten times towards you.
11. Kiss the stars! Slowly tilt your head back. If you're doing this correctly you should feel the burning from your chin to your collar bone. Slowly roll your head from the left to the center then to the right. In the meantime make kissing motions in the air. When you've finished, repeat the action from right to left. Repeat ten times.

u het bestek...
...wij de materialen

build it, fix it - think Kuldipsingh

www.kuldipsingh.net

info@kuldipsingh.net

TeleG.

Simcards available
on board.

Experience
fast & easy
mobile services
in Suriname.

"Including €3 talktime"

For more information:
Customer Care 403636
www.teleg.sr